

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/1023,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019,

ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevista puitteista, veloista vapauttamisesta ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellosta sekä toimenpiteistä uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen tehostamiseksi ja direktiivin (EU) 2017/1132 muuttamisesta (direktiivi uudelleenjärjestelystä ja maksukyvyttömyydestä)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tämän direktiivin tavoitteena on edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja poistaa perusvapauksien, kuten pääoman vapaan liikkuvuuden ja sijoittautumisvapauden, käytön tiellä olevia esteitä, jotka johtuvat kansallisten lainsäädäntöjen sekä ennaltaehkäisevää uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä, veloista vapauttamista ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoa koskevien menettelyjen välisistä eroista. Tämän direktiivin tarkoituksena on poistaa tällaiset esteet varmistamalla, että taloudellisissa vaikeuksissa olevilla elinkelpoisilla yrityksillä ja yrittäjillä on käytettävissään tehokkaat kansalliset ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet, joiden avulla ne voivat jatkaa toimintaansa, että rehelliset maksukyvyttömät tai ylivelkaantuneet yrittäjät voivat hyötyä täysimittaisesta veloista vapauttamisesta kohtuullisen ajan kuluttua, mikä antaa heille uuden mahdollisuuden, ja että uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapautumista koskevia menettelyjä tehostetaan erityisesti niiden keston lyhentämiseksi, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta työntekijöiden perusoikeuksiin ja -vapauksiin.
- (2) Uudelleenjärjestelyn avulla taloudellisissa vaikeuksissa olevien velallisten olisi pystyttävä jatkamaan toimintaansa joko täysimittaisesti tai osittain muuttamalla omaisuutensa ja velkojensa tai pääomarakenteensa muun osan koostumusta, ehtoja tai rakennetta, myös myymällä yrityksen omaisuuseriä tai yrityksen osia taikka liiketoiminta kokonaisuutena, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, sekä toteuttamalla toiminnallisia muutoksia. Ellei kansallisessa lainsäädännössä erityisesti toisin säädetä, toiminnallisten muutosten, kuten sopimusten irtisanomisen tai muuttamisen taikka omaisuuserien myynnin tai muun luovutuksen, olisi oltava niiden yleisten vaatimusten mukaisia, joista säädetään näitä toimenpiteitä koskevassa kansallisessa lainsäädännössä, erityisesti yksityisoikeudessa ja työläinsäädännössä. Myös velan muuntamisen osakkeiksi olisi tapahduttava kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen takeiden mukaisesti. Ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden olisi ennen muuta annettava velallisille mahdollisuus toteuttaa uudelleenjärjestely tehokkaasti varhaisessa vaiheessa maksukyvyttömyyden välttämiseksi, millä rajoitetaan elinkelpoisten yritysten tarpeettomia likvidaatioita. Tällaisten puitteiden olisi autettava estämään työpaikkojen, osaamisen ja taitojen menetys ja maksimoimaan kokonaisarvo velkojille verrattuna siihen, mitä nämä olisivat saaneet yrityksen varojen likvidaation yhteydessä tai seuraavaksi parhaassa vaihtoehtoisessa skenaariossa, jos ohjelmaa ei ole, sekä omistajille ja koko taloudelle.

⁽¹⁾ EUVL C 209, 30.6.2017, s. 21.

⁽²⁾ EUVL C 342, 12.10.2017, s. 43.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. kesäkuuta 2019.

- (3) Ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden olisi myös ehkäistävä järjestämättömien lainojen kasautuminen. Sillä, että käytettävissä on tehokkaita ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelyn puitteita, varmistettaisiin, että toimiin ryhdytään, ennen kuin ollaan niin pitkällä, että yritykset eivät pysty maksamaan takaisin lainojaan, ja pienennettäisiin näin riskiä järjestämättömistä lainoista taloustilanteen laskusuhdanteen aikana ja lievennettäisiin kielteisiä vaikutuksia rahoitusalaan. Huomattava osa yrityksistä ja työpaikoista voitaisiin pelastaa, jos kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa yrityksillä on toimipaikkoja, omaisuutta tai velkoja, olisi ennaltaehkäiseviä puitteita. Uudelleenjärjestelypuitteissa olisi suojattava tasapainoisesti kaikkien osapuolten, myös työntekijöiden, oikeuksia. Toisaalta kannattamattomat yritykset, joilla ei ole selviämismahdollisuuksia, olisi likvidoitava mahdollisimman nopeasti. Jos taloudellisissa vaikeuksissa oleva velallinen ei ole taloudellisesti elinkelpoinen tai sitä ei pystytä helposti palauttamaan taloudellisesti elinkelpoiseksi, uudelleenjärjestelytoimet voisivat kiihdyttää tappioiden kertymistä, mistä on haittaa velkojille, työntekijöille ja muille sidosryhmille sekä koko taloudelle.
- (4) Jäsenvaltioiden välillä on eroja sen suhteen, mitä menettelyjä taloudellisissa vaikeuksissa olevilla velallisilla on käytettävissään liiketoimintansa järjestämiseksi uudelleen. Joissakin jäsenvaltioissa on rajallisesti menettelyjä, jotka mahdollistavat yritysten uudelleenjärjestelyt vasta varsin myöhäisessä vaiheessa osana maksukyvyttömyysmenettelyjä. Toisissa jäsenvaltioissa uudelleenjärjestely on mahdollista jo aiemmin, mutta tarjolla olevat menettelyt eivät ole niin tehokkaita, kuin ne voisivat olla, tai ne ovat hyvin muodollisia, erityisesti koska ne rajoittavat tuomioistuinten ulkopuolisten järjestelyjen käyttöä. Maksukyvyttömyyslainsäädännössä suositetaan yhä enemmän ennaltaehkäiseviä ratkaisuja. Suuntaus suosii toimintatapoja, jotka poikkeavat taloudellisissa vaikeuksissa olevan yrityksen likvidaatioon tähtäävästä perinteisestä menettelystä siten, että niiden tavoitteena on yrityksen elvyttäminen tai ainakin sen vielä taloudellisesti elinkelpoisten yksiköiden pelastaminen. Kyseisillä toimintatavoilla edistetään usein työpaikkojen säilymistä tai vähennetään työpaikkojen menetyksiä muiden taloudelle koituvien hyötyjen ohella. Myös lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten tai näiden määräämien henkilöiden osallistuminen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteisiin vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen hyvin vähäisestä tai olemattomasta täysimittaiseen osallistumiseen. Myös sellaiset kansalliset säännöt, joilla yrittäjille tarjotaan uusi mahdollisuus erityisesti myöntämällä vapautus liiketoiminnasta syntyneistä veloista, vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä veloista vapauttamiseen kuluvan ajan ja tällaisen vapautuksen myöntämisperusteiden suhteen.
- (5) Monissa jäsenvaltioissa maksukyvyttömyiltä mutta rehellisiltä yrittäjiltä vie yli kolme vuotta vapautua veloistaan ja aloittaa uudestaan. Veloista vapauttamista ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoa koskevien puitteiden tehottomuuden vuoksi yrittäjät joutuvat siirtymään toiselle lainkäyttöalueelle voidakseen aloittaa uudelleen alusta kohtuullisessa ajassa, mistä aiheutuu huomattavia lisäkustannuksia sekä velkojille että yrittäjille itselleen. Veloista vapauttamista koskevaan menettelyyn liittyy usein pitkiä elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoja, jotka muodostavat esteen itsenäisen yritystoiminnan aloittamista ja jatkamista koskevalle vapaudelle.
- (6) Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen liian pitkä kesto on useissa jäsenvaltioissa merkittävä tekijä, joka johtaa alhaiseen perintäasteeseen ja estää sijoittajia harjoittamasta liiketoimintaa sellaisilla lainkäyttöalueilla, joilla on vaarana, että menettelyt kestävät liian kauan ja ovat kohtuuttoman kalliita.
- (7) Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen eroavuudet jäsenvaltioiden välillä aiheuttavat sijoittajille lisäkustannuksia, kun arvioidaan riskiä velallisten joutumisesta taloudellisiin vaikeuksiin yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kun arvioidaan taloudellisissa vaikeuksissa olevien yritysten elinkelpoiseen toimintaan sijoittamiseen liittyviä riskejä ja lisäkustannuksia, jotka aiheutuvat sellaisten yritysten uudelleenjärjestelyistä, joilla on toimipaikka, velkoja tai omaisuuseriä muissa jäsenvaltioissa. Näin on erityisesti silloin, kun on kyse kansainvälisten konsernien uudelleenjärjestelystä. Sijoittajat mainitsevat maksukyvyttömyyssääntöjä koskevan epävarmuuden tai riskin toisessa jäsenvaltiossa toteutettavista pitkistä ja monimutkaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä yhtenä suurimpana syynä sille, että sijoituksia ei tehdä eikä liikesuhteita solmita sen jäsenvaltion ulkopuolella, johon ne ovat sijoittautuneet. Tämä epävarmuus toimii pidäkkeenä, joka kaventaa yritysten sijoittautumisvapautta sekä haittaa yrittäjyyden edistämistä ja sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Erityisesti mikroyrityksillä sekä pienillä ja keskisuurilla yrityksillä, jäljempänä 'mikro- ja pk-yritykset', ei useimmiten ole rajat ylittävään toimintaan liittyvien riskien arvioimiseen tarvittavia resursseja.
- (8) Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen eroavuuksien seurauksena luotonsaannin edellytykset ja velkojen perintäaste eri jäsenvaltioissa vaihtelevat. Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä, veloista vapauttamista ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoa koskevien menettelyjen suurempi yhdenmukaisuus on sen vuoksi välttämätöntä hyvin toimivien sisämarkkinoiden ja erityisesti toimivan pääomamarkkinaunionin varmistamiseksi sekä Euroopan talouksien mukautumiskyvyn takaamiseksi, työpaikkojen säilyttäminen ja luominen mukaan luettuina.

- (9) Olisi vähennettävä myös riskienarviointiin ja saatavien rajatylittävään täytäntöönpanoon liittyviä ylimääräisiä kustannuksia, joita velkojille aiheutuu, kun ylivelkaantuneet yrittäjät siirtyvät toiseen jäsenvaltioon saadakseen vapautuksen veloistaan paljon lyhyemmässä ajassa. Olisi vähennettävä myös niitä ylimääräisiä kustannuksia, joita yrittäjille aiheutuu siksi, että heidän on siirryttävä toiseen jäsenvaltioon saadakseen vapautuksen veloistaan. Lisäksi yrittäjän maksukyvyttömyyteen tai ylivelkaantumiseen liittyvistä pitkestä elinkeinotoiminnan harjoittamiskielloista johtuvat esteet estävät yrittäjyyttä.
- (10) Kaikkien uudelleenjärjestelytoimien, erityisesti sellaisen laajamittaisen toimen, jolla on huomattavia vaikutuksia, olisi perustuttava sidosryhmien kanssa käytävään vuoropuheluun. Kyseisen vuoropuhelun olisi katettava uudelleenjärjestelytoimien tavoitteiden saavuttamiseksi suunniteltujen toimenpiteiden valinta sekä mahdolliset vaihtoehdot, ja unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti työntekijöiden edustajien olisi asianmukaisesti osallistuttava vuoropuheluun.
- (11) Perusvapauksien toteutumisen esteet eivät rajoitu pelkästään rajat ylittäviin tilanteisiin. Yhä yhdentyneemmät sisämarkkinat, missä tavarat, palvelut, pääoma ja työntekijät liikkuvat vapaasti ja missä digitaalinen ulottuvuus kasvaa, tarkoittavat, että erittäin harvat yritykset ovat puhtaasti kansallisia, kun tarkastellaan kaikkia keskeisiä tekijöitä, kuten asiakaspohjaa, toimitusketjua, toiminnan laajuutta sekä sijoittaja- ja pääomapohjaa. Myös puhtaasti kansalliset maksukyvyttömyysmenettelyt voivat vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan aiheuttamalla niin sanotun dominovaikutuksen, jonka seurauksena yhden velallisen maksukyvyttömyys johtaa toimitusketjun kautta myös muiden yritysten maksukyvyttömyyteen.
- (12) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/848 (*) käsitellään tuomioistuimen toimivaltaa, tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa, sovellettavaa lakia sekä yhteistyötä rajat ylittävissä maksukyvyttömyysmenettelyissä ja maksukyvyttömyysrekisterien yhteenliittämistä. Asetuksen soveltamisala kattaa ennaltaehkäisevät menettelyt, joilla parannetaan taloudellisesti elinkelpoisten velallisten pelastamismahdollisuuksia, sekä yrittäjien ja muiden luonnollisten henkilöiden veloista vapauttamista koskevat menettelyt. Kyseisellä asetuksella ei kuitenkaan puututa kyseisiä menettelyjä koskevien kansallisten lainsäädäntöjen eroihin. Säädöksellä, joka rajoittuu ainoastaan rajat ylittäviin maksukyvyttömyystapauksiin, ei myöskään voitaisi poistaa kaikkia vapaan liikkuvuuden esteitä, eivätkä sijoittajat voisi määrittää etukäteen, ovatko velallisen tulevaisuudessa mahdollisesti kohtaamat taloudelliset vaikeudet luonteeltaan rajat ylittäviä vai kotimaisia. Sen vuoksi on tarpeen käsitellä myös muita kuin oikeudelliseen yhteistyöhön liittyviä seikkoja ja vahvistaa aineelliset vähimmäisvaatimukset ennaltaehkäiseville uudelleenjärjestelymenettelyille ja menettelyille, joiden avulla yrittäjät voivat vapautua veloista.
- (13) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa asetuksen (EU) 2015/848 soveltamisalaan mutta sen on tarkoitus olla täysin yhteensopiva kyseisen asetuksen kanssa ja täydentää sitä edellyttämällä, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön ennaltaehkäisevät uudelleenjärjestelymenettelyt, jotka täyttävät tietyt tehokkuutta koskevat vähimmäisperiaatteet. Direktiivissä ei muuteta kyseisessä asetuksessa omaksuttua lähestymistapaa siihen, että jäsenvaltioiden annetaan pitää voimassa tai ottaa käyttöön menettelyjä, jotka eivät täytä vaatimusta ilmoittamisen julkisuudesta kyseisen asetuksen liitteen A mukaisesti. Vaikka tässä direktiivissä ei edellytetä, että sen soveltamisalaan kuuluvat menettelyt täyttävät kaikki vaatimukset ilmoittamiselle kyseisen liitteen mukaisesti, sen tarkoituksena on helpottaa kyseisten menettelyjen rajat ylittävää tunnustamista sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa.
- (14) Asetuksen (EU) 2015/848 soveltamisen etuna on, että siinä säädetään takeista velallisen pääintressien keskuksen vilpillisen vaihtamisen estämiseksi rajat ylittävissä maksukyvyttömyysmenettelyissä. Tiettyjä rajoituksia olisi myös sovellettava menettelyihin, jotka eivät kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan.
- (15) On tarpeen vähentää kustannuksia, joita uudelleenjärjestelyistä aiheutuu sekä velallisille että velkojille. Tätä varten olisi vähennettävä jäsenvaltioiden välisiä eroja, jotka haittaavat taloudellisissa vaikeuksissa olevien elinkelpoisten velallisten varhaisessa vaiheessa toteutettavaa uudelleenjärjestelyä ja rehellisten yrittäjien veloista vapauttamista. Tällaisten erojen vähentämisen olisi lisättävä läpinäkyvyyttä, oikeusvarmuutta ja ennustettavuutta koko unionissa. Tämän olisi maksimoitava kaikenlaisien velkojen ja sijoittajien saama tuotto ja kannustaa tekemään rajat ylittäviä investointeja. Uudelleenjärjestelymenettelyjen ja maksukyvyttömyysmenettelyjen suuremman yhdenmukaisuuden olisi myös helpotettava konsernien uudelleenjärjestelyä riippumatta siitä, missä päin unionia konsernin jäsenet sijaitsevat.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/848, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, maksukyvyttömyysmenettelyistä (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 19).

- (16) Esteiden poistaminen taloudellisissa vaikeuksissa olevien elinkelpoisten velallisten tehokkailta ennaltaehkäiseviltä uudelleenjärjestelyiltä vähentää työpaikkojen menetyksiä ja toimitusketjuun kuuluvien velkojen menetyksiä, edistää osaamisen ja taitotiedon säilymistä ja hyödyttää siten taloutta laajemminkin. Yrittäjien veloista vapauttamisen helpottamisella edistettäisiin sitä, että yrittäjät eivät syrjäydy työmarkkinoilta vaan voivat aloittaa liiketoiminnan uudelleen aiemmista kokemuksistaan viisastuneina. Lisäksi ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen nopeuttaminen parantaisi velkojen perintäastetta, koska ajan myötä velallinen tai velallisen liiketoiminta yleensä menettää yhä suuremman osan arvostaan. Tehokkaiden ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelypuitteiden avulla voitaisiin myös arvioida paremmin lainanantoon ja -ottoon liittyviä riskejä ja helpottaa maksukyvyttömiä tai ylivelkaantuneiden velallisten mukautumista minimoimalla velkaantumisen purkamiseen liittyvät taloudelliset ja sosiaaliset kustannukset. Tässä direktiivissä olisi sallittava jäsenvaltioiden soveltaa joustavasti yhteisiä periaatteita kansallisten oikeusjärjestelmiensä mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi voitava pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteita kansallisissa oikeusjärjestelmissään.
- (17) Yritykset ja etenkin mikro- ja pk-yritykset, jotka edustavat 99:ää prosenttia unionin kaikista yrityksistä, hyötyisivät yhdenmukaisemmasta lähestymistavasta unionin tasolla. Mikro- ja pk-yrityksiä ohjataan todennäköisemmin uudelleenjärjestelyn sijaan likvidaatioon, sillä kustannukset ovat niillä suhteessa suuremmat kuin suuremmilla yrityksillä. Varsinkaan taloudellisissa vaikeuksissa olevilla mikro- ja pk-yrityksillä ei usein ole tarvittavia resursseja selvittää suurista uudelleenjärjestelykustannuksista tai hyödyntää ainoastaan eräissä jäsenvaltioissa käytettävissä olevia tehokkaampia uudelleenjärjestelymenettelyjä. Jotta tällaisia velallisia voitaisiin auttaa toteuttamaan uudelleenjärjestely edullisesti, kansallisella tasolla olisi laadittava kattavat tarkistuslistat uudelleenjärjestelyohjelmille, jotka on mukautettu mikro- ja pk-yritysten tarpeisiin, ja asetettava ne saataville verkossa. Koska mikro- ja pk-yrityksillä on rajalliset resurssit palkata asiantuntija-apua, olisi lisäksi otettava käyttöön varhaisvaroitusvälineet, jotka kertovat velallisille, että on kiire toimia.
- (18) Mikro- ja pk-yrityksiä määritellessään jäsenvaltioiden voisivat ottaa asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ⁽⁵⁾ tai mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen ⁽⁶⁾.
- (19) On asianmukaista jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle velalliset, jotka ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽⁷⁾ 13 artiklan 1 ja 4 alakohdassa tarkoitettuja vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽⁸⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuja luottolaitoksia, asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 ja 7 alakohdassa tarkoitettuja sijoituspalveluyrityksiä ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ⁽⁹⁾ 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuja keskusvastapuolia, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014 ⁽¹⁰⁾ 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuja arvopaperikeskuksia ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ⁽¹¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuja muita rahoituslaitoksia ja yhteisöjä. Tällaisiin velallisiin sovelletaan erityisiä järjestelyjä, ja kansallisilla valvonta- ja kriisinratkaisuviranomaisilla on laajat valtuudet puuttua niiden asioihin. Jäsenvaltioiden olisi voitava jättää soveltamisalan ulkopuolelle muut rahoituspalveluja tarjoavat rahoitusyhteisöt, joihin sovelletaan vastaavia järjestelyjä ja valtuuksia puuttua asioihin.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽⁶⁾ Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus-toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (20) Samasta syystä kansallisen lainsäädännön mukaiset julkisyhteisöt on aiheellista jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi voitava rajata ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet ainoastaan oikeushenkilöiden käyttöön, koska yrittäjien taloudelliset vaikeudet voidaan ratkaista tehokkaasti paitsi ennaltaehkäisevillä uudelleenjärjestelymenettelyillä myös menettelyillä, joiden avulla veloista voi vapautua, tai sopimuksiin perustuvilla epävirallisilla uudelleenjärjestelyillä. Jos saman tyyppisillä yhteisöillä on erilainen oikeudellinen asema sellaisten jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä, joilla on erilaisia oikeusjärjestelmiä, kyseisten jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa yhtä yhdenmukaista järjestelmää tällaisin yhteisöihin. Tässä direktiivissä säädettyjen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet eivät saisi vaikuttaa velalliseen kohdistuviin työeläkejärjestelmistä johtuviin saataviin ja oikeuksiin, jos kyseiset saatavat ja oikeudet ovat kertyneet ennen uudelleenjärjestelyä.
- (21) Kuluttajien ylivelkaantuneisuus on suuri taloudellinen ja sosiaalinen huolenaihe, joka liittyy läheisesti velkataakan vähentämiseen. Usein ei myöskään ole mahdollista erottaa selkeästi toisistaan velkoja, joita yrittäjille on kertynyt heidän harjoittaessaan elinkeino- tai liiketoimintaansa, käsiteollisuutta tai ammattitoimintaa, ja velkoja, joita heille on kertynyt muusta toiminnasta. Yrittäjät eivät voisi tehokkaasti hyötyä uudesta mahdollisuudesta, jos heidän olisi käytävä läpi erilliset menettelyt, joissa olisi erilaiset pääsyedellytykset ja veloistavapautumisajat, voidakseen vapautua liiketoimintaansa liittyvistä veloista ja muista kuin liiketoimintaan liittyvistä veloista. Kyseisistä syistä jäsenvaltioiden olisi suotavaa soveltaa tämän direktiivin veloistavapautumista koskevia säännöksiä mahdollisimman pian myös kuluttajiin, vaikka tässä direktiivissä ei vahvistetakaan kuluttajien ylivelkaantuneisuutta koskevia sitovia sääntöjä.
- (22) Mitä varhaisemmassa vaiheessa velallinen voi havaita olevansa taloudellisissa vaikeuksissa ja ryhtyä tarvittaviin toimiin, sitä todennäköisemmin uhkaava maksukyvttömyys voidaan välttää tai, jos kyseessä on yritys, jonka elinkelpoisuus on pysyvästi heikentynyt, sitä paremmin ja tehokkaammin likvidaatiomenettely voidaan toteuttaa. Sen vuoksi olisi laadittava selkeät, ajantasaiset, tiiviit ja helpotajuiset tiedot käytettävissä olevista ennaltaehkäisevistä uudelleenjärjestelymenettelyistä ja otettava käyttöön yksi tai useampi varhaisvaroituskäsitte, jotta taloudellisiin vaikeuksiin joutuvia velallisia voidaan kannustaa toteuttamaan toimia varhaisessa vaiheessa. Varoituskäsitteiden kaltaiset varhaisvaroituskäsitteet, jotka ilmoittavat, jos velallinen ei ole suorittanut tiettyntyyppisiä maksuja, voitaisiin käynnistää esimerkiksi silloin, jos verot tai sosiaaliturvamaksut on jätetty maksamatta. Joko jäsenvaltiot tai yksityiset yhteisöt voisivat kehittää tällaiset välineet, kunhan kyseinen tavoite saavutetaan. Jäsenvaltioiden olisi saatettava tieto varhaisvaroituskäsitteistä saataville verkkoon, esimerkiksi sille tarkoitettulla verkkosivustolla tai -sivulla. Jäsenvaltioiden olisi voitava mukauttaa varhaisvaroituskäsitteet yrityksen kokoon ja vahvistaa erityisiä suuryritysten ja konsernien varhaisvaroituskäsitteitä koskevia säännöksiä, joissa otetaan huomioon niiden erityispiirteet. Tässä direktiivissä ei olisi säädettävä jäsenvaltion korvausvastuusta, joka koskisi tällaisten varhaisvaroituskäsitteiden perusteella käynnistetyistä uudelleenjärjestelymenettelyistä mahdollisesti aiheutuneita vahinkoja.
- (23) Pyrkiessään lisäämään tukea työntekijöille ja heidän edustajilleen jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että työntekijöiden edustajat saavat asianmukaiset ja ajantasaiset tiedot varhaisvaroituskäsitteiden saatavuudesta, ja niiden olisi voitava myös avustaa työntekijöiden edustajia velallisen taloudellisen tilanteen arvioimisessa.
- (24) Uudelleenjärjestelypuitteiden olisi oltava velallisten käytettävissä, mukaan luettuina oikeushenkilöt ja, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, luonnolliset henkilöt ja konsernit, jotta ne voivat puuttua taloudellisiin vaikeuksiinsa varhaisessa vaiheessa, kun on vielä todennäköistä, että maksukyvttömyys voidaan välttää ja liiketoiminnan elinkelpoisuus voidaan varmistaa. Uudelleenjärjestelypuitteiden pitäisi olla käytettävissä, ennen kuin velallisesta tulee kansallisen lainsäädännön mukaan maksukyvttömiä eli ennen kuin velallinen täyttää kansallisessa lainsäädännössä säädetyt sellaisen velallisen kaikkia velkoja koskevan maksukyvttömyysmenettelyn aloittamisen edellytykset, jossa velallisen on yleensä luovuttava omaisuudestaan kokonaan ja jossa määrätään selvittäjä. Jotta voidaan välttää uudelleenjärjestelyjen puitteiden väärinkäyttö, velallisen taloudellisten vaikeuksien olisi oltava sellaisia, että ne johtavat todennäköisesti maksukyvttömyyteen, ja uudelleenjärjestelyohjelman olisi voitava estää velallisen maksukyvttömyys ja varmistaa liiketoiminnan elinkelpoisuus.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää, kuuluvatko saatavat, jotka erääntyvät tai syntyvät sen jälkeen, kun ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista koskeva hakemus on jätetty tai menettely on aloitettu, ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelytoimenpiteiden tai yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen piiriin. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, vaikuttaako yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen saatavista kertyvään korkoon.

- (26) Jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön elinkelpoisuudesta edellytyksenä pääsyyllä tässä direktiivissä säädettyyn ennaltaehkäisevään uudelleenjärjestelymenettelyyn. Tällainen testi olisi suoritettava niin, ettei siitä aiheudu vahinkoa velallisen omaisuudelle, mikä voisi tapahtua muun muassa yksittäisten täytäntöönpanotoimien väliaikaisen keskeytyksen myöntämisellä tai testin suorittamisella ilman aiheutonta viivytystä. Vahingon välttämisen edellytyksen ei kuitenkaan olisi estettävä jäsenvaltioita vaatimasta, että velalliset osoittavat elinkelpoisuutensa omalla kustannuksellaan.
- (27) Se, että jäsenvaltio voi rajoittaa uudelleenjärjestelyjen puitteisiin pääsyä niiden velallisten osalta, jotka ovat saaneet tuomion kirjanpitovelvoitteiden vakavasta rikkomisesta, ei saisi estää jäsenvaltioita rajoittamasta ennaltaehkäiseviin uudelleenjärjestelypuitteisiin pääsyä velallisilta, joiden kirjanpito on siinä määrin epätäydellistä tai puutteellista, että velallisten liiketoiminnan ja taloudellisen tilanteen todentaminen on mahdotonta.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi voitava ulottaa tässä direktiivissä säädetty ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet kattamaan tilanteet, joissa velallisella on muita kuin taloudellisia vaikeuksia, edellyttäen että tällaiset vaikeudet voivat tosiasiallisesti ja vakavasti uhata velallisen tämänhetkistä tai tulevaa kykyä maksaa velkansa niiden erääntyessä. Tällaisen uhan määrittämisessä merkityksellinen ajanjakso saattaa käsittää useita kuukausia tai olla tätäkin pidempi sellaisten tapausten selville saamiseksi, joissa velallisella on sellaisia muita kuin taloudellisia vaikeuksia, jotka uhkaavat velallisen liiketoiminnan jatkamista ja keskipitkällä aikavälillä velallisen likviditeettiä. Näin saattaa olla esimerkiksi silloin, kun velallinen on menettänyt sille olennaisen tärkeän sopimuksen.
- (29) Jotta voitaisiin edistää tehokkuutta ja vähentää viiveitä ja kustannuksia, kansallisten ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden olisi sisällettävä joustavia menettelyjä. Jos tämä direktiivi pannaan täytäntöön uudelleenjärjestelyjen puitteisiin sisältyvissä useammassa kuin yhdessä menettelyssä, velallisella pitäisi olla käytössään kaikki ennaltaehkäisevää uudelleenjärjestelyä koskevat oikeudet ja takeet, joista tässä direktiivissä säädetään tehokkaan uudelleenjärjestelyn saavuttamiseksi. Lukuun ottamatta tilanteita, joissa on kyse tässä direktiivissä säädetystä lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten pakollisesta osallistumisesta, jäsenvaltioiden olisi voitava rajata tällaisten viranomaisten osallistuminen tilanteisiin, joissa se on tarpeen ja oikeasuhteista, ottaen muun muassa huomioon velallisten ja asianosaisten osapuolten oikeuksien ja etujen suojaamistavoite sekä menettelyjen viiveiden ja kustannusten vähentämistavoite. Jos velkojat tai työntekijöiden edustajat voivat kansallisen lainsäädännön mukaan aloittaa uudelleenjärjestelymenettelyn ja jos velallinen on mikro- tai pk-yritys, jäsenvaltioiden olisi asetettava menettelyn aloittamisen edellytykseksi velallisen suostumus, ja niiden olisi voitava pystyä laajentamaan tämä vaatimus koskemaan myös velallisia, jotka ovat suuryrityksiä.
- (30) Jotta voitaisiin välttää tarpeettomat kustannukset, ottaa huomioon ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelyn varhainen luonne ja kannustaa velallisia hakemaan ennaltaehkäisevään uudelleenjärjestelyyn taloudellisten vaikeuksiensa alkuvaiheessa, velallisten omaisuuserien ja päivittäisen liiketoiminnan olisi lähtökohtaisesti jätävä velallisten määräysvaltaan. Uudelleenjärjestelyselvittäjän määrääminen joko valvomaan velallisen toimintaa tai ottamaan osittain määräysvaltaansa päivittäinen liiketoiminta ei pitäisi olla pakollista kaikissa tapauksissa, vaan se olisi tehtävä tapauskohtaisesti asian olosuhteiden tai velallisen erityistarpeiden perusteella. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava määrittää, että uudelleenjärjestelyselvittäjän määrääminen on aina tarpeen tietyissä olosuhteissa, kuten silloin, kun velallisen hyväksi on hyväksytty yksittäisten täytäntöönpanotoimien yleinen keskeyttäminen, kun uudelleenjärjestelyohjelma on tarpeen vahvistaa pakottamalla ohjelmaa vastustaneet velkojaryhmät uudelleenjärjestelyyn, kun uudelleenjärjestelyohjelma sisältää työntekijöiden oikeuksiin vaikuttavia toimenpiteitä tai kun velallinen tai velallisen johto on toiminut liikesuhteissaan rikollisesti, vilpillisesti tai vahingollisesti.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin säädettävä, että uudelleenjärjestelyselvittäjän määrääminen on pakollista osapuolten avustamiseksi uudelleenjärjestelyohjelman laatimisessa ja neuvottelemisessa, kun lainkäyttö- tai hallintoviranomainen myöntää velalliselle yksittäisten täytäntöönpanotoimien yleisen keskeyttämisen, edellyttäen, että tällaisessa tapauksessa selvittäjää tarvitaan turvaamaan osapuolten edut, kun lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen on vahvistettava uudelleenjärjestelyohjelma pakottamalla eri mieltä olevat velkojaryhmät uudelleenjärjestelyyn, kun velallinen on sitä pyytänyt tai kun velkojien enemmistö pyytää sitä, edellyttäen, että velkojat huolehtivat selvittäjän kustannuksista.

- (32) Velallisen olisi voitava hyötyä joko lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen myöntämästä tai lain nojalla myönnetystä yksittäisten täytäntöönpanotoimien määräaikaista keskeyttämisestä, jonka tarkoituksena on tukea uudelleenjärjestelyohjelmasta käytäviä neuvotteluja, jotta velallinen voi jatkaa toimintaansa tai ainakin säilyttää omaisuutensa arvon neuvottelujen ajan. Jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, keskeyttämistä olisi voitava soveltaa myös ulkopuolisten vakuudenantajien, kuten takaaajien ja pantinantajien, eduksi. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat kieltäytyä myöntämästä yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä, jos keskeyttäminen ei ole välttämätöntä tai jos sillä ei saavutettaisi neuvottelujen tukemisen tavoitetta. Kieltäytymisperusteisiin saattaisi kuulua se, että vaadittujen velkojen enemmistöjen kannatus puuttuu tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, ettei velallinen tosiasiaa pysty maksamaan velkojaan niiden erääntyessä.
- (33) Menettelyn helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön kumottavissa olevia oletettavia keskeyttämisen kieltäytymisperusteiden olemassaolosta esimerkiksi silloin, kun velallinen toimii sellaiselle velalliselle tyypillisellä tavalla, joka ei pysty maksamaan velkojaan niiden erääntyessä eli ei esimerkiksi hoida työntekijöihin, verotukseen tai sosiaaliturvaan liittyviä velvollisuuksiaan, tai kun velallinen tai yrityksen nykyinen johto on syyllistynyt talousrikokseen, minkä perusteella voidaan olettaa, ettei velkojen enemmistö kannattaisi neuvottelujen aloittamista.
- (34) Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen voisi olla yleinen siten, että se koskee kaikkia velkoja, tai se voisi koskea vain joitakin yksittäisiä velkoja tai velkojaryhmiä. Jäsenvaltioiden olisi voitava tarkkaan määritellyissä olosuhteissa jättää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen ulkopuolelle tietyt saatavat tai saatavien tyypit, kuten saatavat, joiden vakuutena on omaisuus, joiden poistaminen ei vaarantaisi liiketoiminnan uudelleenjärjestelyä, tai sellaisten velkojen saatavat, joille yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen aiheuttaisi kohtuutonta haittaa esimerkiksi aiheuttamalla korvauksettomia tappiota tai alentamalla vakuuden arvoa.
- (35) Jotta voitaisiin saada aikaan tasapaino velallisen ja velkojen oikeuksien välille, yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen olisi kestävä enintään neljä kuukautta. Monimutkaiset uudelleenjärjestelyt saattavat kuitenkin vaatia enemmän aikaa. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomainen voi tällaisissa tapauksissa pidentää keskeyttämisen alkuperäistä kestoja. Jos lainkäyttö- tai hallintoviranomainen ei tee päätöstä keskeyttämisen jatkamisesta ennen sen päättämistä, keskeyttämisen vaikutuksen olisi lakattava keskeyttämisen voimassaolon päättyessä. Oikeusvarmuuden vuoksi keskeyttämisen kokonaiskesto olisi rajoitettava kahteentoista kuukauteen. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää määrittelemättömän ajan voimassa olevasta keskeyttämisestä, jos velallisesta tulee maksukyvytön kansallisen lainsäädännön nojalla. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, sovelletaanko tämän direktiivin mukaisia määräaikoja lyhyeen väliaikaiseen yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämiseen, joka kestää siihen saakka, kunnes lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tekee päätöksen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteisiin pääsystä.
- (36) Jotta voitaisiin varmistaa, että yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisestä ei aiheudu velkojille tarpeetonta vahinkoa, jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat lopettaa yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen, jos se ei enää täytä neuvottelujen tukemisen tavoitetta esimerkiksi tilanteessa, jossa ilmenee, ettei vaadittu velkojen enemmistö kannata neuvottelujen jatkamista. Keskeyttämistä ei myöskään olisi jatkettava, jos se aiheuttaa velkojille kohtuutonta haittaa, jos jäsenvaltiot säätävät tällaisesta mahdollisuudesta. Olisi sallittava se, että jäsenvaltiot rajaavat mahdollisuuden lopettaa keskeyttäminen tilanteisiin, joissa velkojilla ei ole ollut mahdollisuutta tulla kuulluiksi ennen keskeyttämisen voimaantuloa tai sen jatkamista. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös säätää vähimmäisajasta, jonka kuluessa keskeyttämistä ei voida lopettaa. Sen selvittämiseksi, aiheuttaako keskeyttäminen velkojille kohtuutonta haittaa, lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten olisi voitava ottaa huomioon se, turvaisiko keskeyttäminen velallisen omaisuuden kokonaisarvon, ja se, toimiiko velallinen vilpillisessä mielessä tai vahingonaiheuttamistarkoituksessa tai yleensä vastoin velkojen oikeutettuja odotuksia.

- (37) Tämä direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu säännökset korvauksista tai takauksista velkojille, joiden vakuuden arvo todennäköisesti alenee keskeyttämisen aikana. Keskeyttämisen katsottaisiin aiheuttavan yksittäiselle velkojalle tai velkojaryhmälle kohtuutonta haittaa esimerkiksi, jos niiden saatavat joutuisivat keskeyttämisen seurauksena selvästi huonompaan asemaan kuin siinä tapauksessa, että sitä ei sovellettaisi, tai jos tietty velkoja joutuisi epäedullisempaan asemaan kuin muut vastaavassa tilanteessa olevat velkojat. Jäsenvaltiot voisivat säätää, että aina kun keskeyttämisen todetaan aiheuttavan yhdelle tai useammalle velkojalle tai yhdelle tai useammalle velkojaryhmälle kohtuutonta haittaa, se voidaan lopettaa näiden velkojen tai velkojaryhmien taikka kaikkien velkojen osalta. Jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää, kuka voi pyytää keskeyttämisen lopettamista.
- (38) Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisestä olisi myös seurattava, että keskeytetään velallisen velvollisuus hakea maksukyvyttömyysmenettelyyn, joka voisi johtaa velallisen likvidaatioon, tai velkojan pyynnöstä tapahtuva maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen. Maksukyvyttömyysmenettelyjen, joita rajataan lainsäädännössä siten, että niiden ainoana mahdollisena tuloksena on velallisen likvidatio, lisäksi tällaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin olisi kuuluttava myös menettelyt, jotka voisivat johtaa velallisen uudelleenjärjestelyyn. Velkojen pyynnöstä tapahtuva maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen olisi voitava keskeyttää paitsi silloin, kun jäsenvaltio on säätänyt kaikkia velkoja koskevasta yksittäisten täytäntöönpanotoimien yleisestä keskeyttämisestä, myös silloin, kun jäsenvaltiot ovat säätäneet, että mahdollisuus keskeyttää yksittäiset täytäntöönpanotoimet koskee vain tiettyä määrää velkoja. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää, että maksukyvyttömyysmenettely voidaan aloittaa sellaisen viranomaisen pyynnöstä, joka ei toimi velkojan ominaisuudessa, vaan yleisen edun mukaisesti, kuten syyttäjä.
- (39) Tässä direktiivissä ei olisi estettävä sitä, että velalliset voivat tavanomaisen liiketoimintansa puitteissa maksaa sellaisten velkojen saatavat, joihin täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen ei vaikuta, ja sellaisille velkojille, joihin se vaikuttaa, ne saatavat, jotka syntyvät yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen aikana. Sen varmistamiseksi, että velkojat, joiden saatavat syntyivät ennen uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista tai yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä, eivät painosta velallista maksamaan kyseisiä saatavia, joita muutoin leikattaisiin uudelleenjärjestelyohjelman toteuttamisen kautta, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää kyseisiä saatavia koskevan velallisen maksuvelvoitteen lykkäämisestä.
- (40) Kun velallinen joutuu maksukyvyttömyysmenettelyyn, joillakin tavaroiden tai palvelujen toimittajilla voi olla niin sanottujen *ipso facto* -lausekkeiden mukainen sopimukseen perustuva oikeus irtisanoa toimitussopimus yksinomaan maksukyvyttömyyden perusteella, vaikka velallinen on täyttänyt velvoitteensa asianmukaisesti. *Ipsa facto* -lausekkeet voisivat tulla sovellettaviksi, kun velallinen hakee ennalta ehkäisevää uudelleenjärjestelytoimenpiteitä. Jos tällaisiin lausekkeisiin vedotaan silloin, kun velallinen vasta neuvottelee uudelleenjärjestelyohjelmasta tai pyytää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä, tai minkä tahansa muun täytäntöönpanotoimien keskeyttämiseen liittyvän toimen yhteydessä, ennenaikainen irtisanominen voi vaikuttaa kielteisesti velallisen liiketoimintaan ja sen pelastamismahdollisuuksiin. Tällaisissa tapauksissa on tärkeää säätää, että velkojilla ei ole mahdollisuutta vedota *ipso facto* -lausekkeisiin, joissa viitataan uudelleenjärjestelyohjelmaa koskeviin neuvotteluihin tai täytäntöönpanotoimien keskeyttämiseen tai mihinkään muuhun vastaavaan tapahtumaan, joka liittyy keskeyttämiseen.
- (41) Sopimusten ennenaikainen irtisanominen voi vaarantaa yrityksen liiketoiminnan jatkuvuuden uudelleenjärjestelyä koskevien neuvottelujen aikana, varsinkin silloin kun on kyse keskeisten perustarvikkeiden, kuten kaasun, sähkön ja veden sekä televiestintä- ja korttimaksupalvelujen, toimitusta koskevista sopimuksista. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen piiriin kuuluvat velkojat, joiden saatavat syntyivät ennen keskeyttämisen voimaantuloa ja joiden saatavia velallinen ei ole maksanut, eivät saa keskeyttämisen aikana pidättyä täyttämättä oleviin sopimuksiin perustuvista suorituksista tai irtisanoa, nopeuttaa tai millään muulla tavoin muuttaa tällaisia sopimuksia, edellyttäen että velallinen noudattaa velvollisuuksiaan, jotka perustuvat tällaisiin keskeyttämisen aikana erääntyviin sopimuksiin. Täyttämättä olevia sopimuksia ovat esimerkiksi vuokra- tai lisenssisopimukset, pitkäaikaiset toimitussopimukset ja franchisingsopimukset.
- (42) Tässä direktiivissä olisi vahvistettava uudelleenjärjestelyohjelman sisällön vähimmäisvaatimukset. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava edellyttää, että uudelleenjärjestelyohjelmassa annetaan sellaisia lisäselvennyksiä esimerkiksi perusteista, joiden mukaisesti velkojat on ryhmitelty, jotka voivat olla merkityksellisiä tilanteissa, joissa velka on vain osittain vakuudellinen. Jäsenvaltioita ei olisi velvoitettava vaatimaan asiantuntijalausuntoa ohjelmassa ilmoitettavasta varojen arvosta.

- (43) Velkojilla, joihin uudelleenjärjestelyohjelma vaikuttaa, työntekijät mukaan lukien, ja kansallisen lainsäädännön niin salliessa myös oman pääoman haltijoilla olisi oltava oikeus äänestää uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymisestä. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää rajoitetuista poikkeuksista tähän sääntöön. Osapuolilla, joihin uudelleenjärjestelyohjelma ei vaikuta, ei pitäisi olla oikeutta äänestää siitä, eikä niiden tukea pitäisi edellyttää minkään ohjelman hyväksymistä varten. Työntekijöiden olisi kuuluttava asianosaisten osapuolten käsitteeseen vain velkojen ominaisuudessa. Näin ollen, jos jäsenvaltiot päättävät jättää ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden ulkopuolelle työntekijöiden saatavat, työntekijöitä ei olisi pidettävä asianomaisina osapuolina. Äänestys uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymisestä voitaisiin toteuttaa joko virallisella äänestysmenettelyllä tai kuulemalla asianosaisia osapuolia, joista vaaditun enemmistön on hyväksyttävä uudelleenjärjestelyohjelma. Silloin kun äänestys tapahtuu vaaditun enemmistön antaman hyväksynnän muodossa, niille asianosaisille osapuolille, jotka eivät olleet osallisina hyväksynnässä, voitaisiin kuitenkin antaa mahdollisuus liittyä uudelleenjärjestelyohjelmaan.
- (44) Jotta voidaan varmistaa, että olennaisilta osin samanlaisia oikeuksia kohdellaan yhdenmukaisesti ja että uudelleenjärjestelyohjelmat voidaan hyväksyä aiheuttamatta asianosaisten osapuolten oikeuksille kohtuutonta haittaa, eri asianosaisten osapuolten saatavat olisi käsiteltävä erillisissä ryhmissä, jotka vastaavat kansallisen lainsäädännön mukaisia ryhmien muodostamiskriteerejä. Ryhmien muodostaminen tarkoittaa asianosaisten osapuolten ryhmittelyä siten, että hyväksyttävässä ohjelmassa asianosaisten osapuolten saatavat ja edut jaotellaan niihin liittyvien asianosaisten osapuolten oikeuksien ja etuoikeusaseman perusteella. Vähintäänkin vakuudellisten ja vakuudettomien velkojen saatavat olisi aina käsiteltävä erillisissä ryhmissä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava edellyttää, että muodostetaan enemmän kuin kaksi velkojaryhmää, mukaan lukien vakuudettomien ja vakuudellisten velkojen eri ryhmät ja velkojaryhmät, joiden saatavat ovat huonommassa etuoikeusasemassa. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös käsitellä eri ryhmissä sen tyyppiset velkojat, joiden edut eivät ole riittävän yhtenevät, kuten vero- tai sosiaaliturvaviranomaiset. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että vakuudelliset saatavat voidaan jakaa vakuuksien arvostuksen perusteella vakuudellisiin ja vakuudettomiin osiin. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vahvistaa erityiset säännöt, joilla tuetaan ryhmien muodostamista silloin, kun siitä olisi hyötyä velkojille, jotka eivät hajauta sijoituksiaan tai jotka muutoin ovat muita haavoittuvammassa asemassa, kuten työntekijöille tai pienille tavarantoimittajille.
- (45) Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että velalliset, jotka ovat mikro- ja pk-yrityksiä, voidaan suhteellisen yksinkertaisen pääomarakenteensa johdosta vapauttaa velvollisuudesta käsitellä asianosaisia osapuolia eri ryhmissä. Jos mikro- ja pk-yritykset ovat päättäneet luoda ainoastaan yhden äänestysryhmän ja kyseinen ryhmä äänestää ohjelmaa vastaan, velallisten olisi voitava tämän direktiivin yleisten periaatteiden mukaan toimittaa uusi ohjelma.
- (46) Jäsenvaltioiden olisi joka tapauksessa varmistettava, että ryhmien muodostamisen kannalta erityisen merkittäviä seikkoja, kuten toisiinsa sidossuhteissa olevien osapuolten saatavat, käsitellään niiden kansallisessa lainsäädännössä asianmukaisella tavalla ja että niiden kansallisessa lainsäädännössä on säännöt, joita sovelletaan ehdollisiin ja riitautettuihin saataviin. Jäsenvaltioiden olisi voitava säännellä sitä, miten riitautetut saatavat on määrä käsitellä äänioikeuksien jakamisen näkökulmasta. Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen olisi tutkittava ryhmien muodostus, myös niiden velkojen valinta, joihin ohjelma vaikuttaa, silloin kun uudelleenjärjestelyohjelma toimitetaan vahvistettavaksi. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää, että tällainen viranomaisen voi tutkia ryhmien muodostuksen jo aiemmin, jos ohjelman ehdottaja pyytää sen vahvistamista tai neuvoja etukäteen.
- (47) Kansallisessa lainsäädännössä olisi määriteltävä vaaditut enemmistöt, jotka vaaditaan sen varmistamiseksi, ettei eri ryhmien asianosaisten osapuolten vähemmistö pysty estämään sellaisen uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä, joka ei epäoikeudenmukaisesti heikennä niiden oikeuksia ja etuja. Monissa tapauksissa varhainen uudelleenjärjestely ei olisi mahdollinen ilman enemmistösääntöä, joka sitoo eri mieltä olevia vakuudellisia velkoja, esimerkiksi silloin kun yritys tarvitsee taloudellista uudelleenjärjestelyä mutta on muutoin elinkelpoinen. Jotta voidaan varmistaa, että osapuolet voivat ottaa kantaa uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymiseen sen mukaan, mikä on niiden panostus yrityksessä, vaaditun enemmistön olisi määräydyttävä kuhunkin ryhmään kuuluvien velkojen saatavien tai oman pääoman haltijoiden etujen arvon perusteella. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi voitava edellyttää, että ohjelmaa kannattaa asianosaisten osapuolten lukumäärän perusteella laskettava enemmistö kussakin ryhmässä. Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa säännöt sellaisten äänioikeutettujen asianosaisten osapuolten osalta, jotka eivät käytä kyseistä oikeutta asianmukaisella tavalla tai jotka eivät ole edustettuina, kuten säännöt, joiden mukaan nämä asianosaiset osapuolet voitaisiin ottaa huomioon osallistumiskynnyksen määrittelyssä tai enemmistön laskennassa. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti säätää äänestyksen osallistumiskynnyksestä.

- (48) Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen on vahvistettava uudelleenjärjestelyohjelma, jotta voidaan varmistaa, että velkojien oikeuksien tai pääoman haltijoiden etujen kaventaminen on oikeassa suhteessa uudelleenjärjestelyn tuomaan hyötyyn ja että niillä on käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot. Vahvistus on erityisen tarpeellinen silloin, kun asianosaiset osapuolet ovat eri mieltä, uudelleenjärjestelyohjelma sisältää määräyksiä uudesta rahoituksesta tai ohjelman johdosta yli 25 prosenttia työvoimasta menettää työpaikkansa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen vahvistus tarvitaan myös muissa tapauksissa. Ohjelma, jonka johdosta yli 25 prosenttia työvoimasta menettää työpaikkansa, olisi vahvistettava vain, jos ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteissa voidaan kansallisen lainsäädännön mukaan toteuttaa suoraan työsopimuksiin vaikuttavia toimenpiteitä.
- (49) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat hylätä uudelleenjärjestelyohjelman, jos sen on todettu heikentävän sitä vastustavien velkojien tai oman pääoman haltijoiden oikeuksia joko alle tason, jonka ne kohtuudella voisivat olettaa saavansa siinä tapauksessa, että velallisen liiketoiminta likvidoitaisiin joko osina tai myymällä se toimintaa jatkavana yrityksenä kunkin velallisen erityisolosuhteista riippuen, tai alle tason, jonka ne kohtuudella voisivat olettaa saavansa seuraavaksi parhaassa vaihtoehtoisessa skenaariossa, jos uudelleenjärjestelyohjelmaa ei vahvisteta. Jos ohjelma vahvistetaan eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamisella, olisi kuitenkin viitattava kyseisessä skenaariossa käytettävään suojamekanismiin. Jos jäsenvaltiot päättävät toteuttaa velallisen arvonnäytteen toimivana yrityksenä, toimivan yrityksen arvossa (going concern -arvo) olisi otettava huomioon velallisen liiketoiminta pitkällä aikavälillä, toisin kuin likvidaatioarvoa määritettäessä. Toimivan yrityksen arvo on pääsääntöisesti suurempi kuin likvidaatioarvo, koska se perustuu oletukselle siitä, että yritys jatkaa toimintaansa mahdollisimman vähin häiriöin, säilyttää näin velkojien, osakkeenomistajien ja asiakkaiden luottamuksen, tuottaa edelleen tuloja, ja rajoittaa työntekijöihin kohdistuvia vaikutuksia.
- (50) Vaikka lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen olisi tutkittava velkojien etua koskevan testin täyttyminen ainoastaan, jos uudelleenjärjestelyohjelma riitautetaan sillä perusteella, että arvonnäytettä ei tarvitsisi tehdä jokaisessa tapauksessa, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että muiden vahvistamisen edellytysten täyttyminen voidaan tutkia viran puolesta. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti lisätä muita edellytyksiä, joiden on täyttyvä, jotta uudelleenjärjestelyohjelma voidaan vahvistaa, kuten oman pääoman haltijoiden riittävä suojaaminen. Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten olisi voitava kieltäytyä vahvistamasta sellaisia uudelleenjärjestelyohjelmia, joiden perusteella ei voida kohtuudella odottaa, että vältetään velallisen maksukyvyttömyys tai että liiketoiminnan elinkelpoisuus varmistetaan. Jäsenvaltioilta ei kuitenkaan olisi edellytettävä sen varmistamista, että tällainen arviointi suoritetaan viran puolesta.
- (51) Yksi uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamisen edellytyksistä olisi oltava, että siitä ilmoitetaan kaikille asianosaisille osapuolille. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää ilmoituksen muoto, yksilöidä ajankohta, jolloin se on tehtävä, ja vahvistaa säännöksiä tuntemattomien saatavien käsittelystä ilmoittamisen osalta. Niiden olisi voitava säätää, että uudelleenjärjestelyohjelmasta on ilmoitettava myös muille kuin asianosaisille osapuolille.
- (52) Velkojien etua koskevan testin läpäisemisen olisi katsottava tarkoittavan, että yksikään eri mieltä oleva velkoja ei joudu uudelleenjärjestelyohjelman seurauksena huonompaan asemaan kuin joko siinä tapauksessa, että yritys likvidoitaisiin osina tai myymällä se toimintaa jatkavana yrityksenä, tai seuraavaksi parhaassa vaihtoehtoisessa skenaariossa, jos uudelleenjärjestelyohjelmaa ei vahvistettaisi. Jäsenvaltioiden olisi voitava valita jompikumpi kyseisistä vertailukohdista, kun ne täytäntöönpanevat velkojien etua koskevan testin kansallisessa lainsäädännössä. Testiä olisi joka tapauksessa sovellettava silloin, kun ohjelma on vahvistettava, jotta se voi sitoa eri mieltä olevia velkoja tai, tapauksen mukaan, eri mieltä olevia velkojaryhmiä. Jos julkisilla institutionaalisilla velkojilla on kansallisen lainsäädännön mukaan etuoikeutettu asema, jäsenvaltiot voisivat säätää, että ohjelmassa ei voida määrätä näiden velkojien saatavien peruuttamisesta kokonaan tai osittain.
- (53) Vaikka uudelleenjärjestelyohjelma olisi hyväksyttävä aina, jos sitä kannattaa vaadittu enemmistö kussakin sellaisessa ryhmässä, johon se vaikuttaa, lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen olisi silti voitava velallisen ehdotuksesta tai sen suostumuksella vahvistaa uudelleenjärjestelyohjelma, jolla ei ole takanaan vaadittua enemmistöä kussakin asianomaisessa ryhmässä. Jäsenvaltioiden olisi voitava oikeushenkilön tapauksessa päättää, pidetäänkö velallisena uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä tai vahvistamista varten oikeushenkilön johtokuntaa vai osakkeenomistajien tai oman pääoman haltijoiden tiettyä enemmistöä. Jotta ohjelma tulisi vahvistetuksi pakotettaessa eri mieltä olevia velkojaryhmiä uudelleenjärjestelyyn, sen olisi saatava asianosaisten osapuolten äänestysryhmien enemmistön kannatus. Ainakin yhden näistä ryhmistä olisi koostuttava vakuudellisista velkojista tai oltava maksunsaantijärjestyksessä tavallisten vakuudettomien velkojien edellä.

- (54) Olisi oltava mahdollista, että jos äänestysryhmien enemmistö ei kannata uudelleenjärjestelyohjelmaa, ohjelma voidaan silti vahvistaa, jos sitä kannattaa ainakin yksi sellainen velkojaryhmä, johon ohjelma vaikuttaa tai vaikuttaa kielteisesti ja joka velallisen toimivan yrityksen arvoon määrittämisen perusteella saa maksuja tai säilyttää etuja, tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, jonka voidaan kohtuudella olettaa saavan maksuja tai säilyttävän etuja, jos kansallisen lainsäädännön mukaisesti sovelletaan likvidaatiomenettelyyn liittyvää tavanomaista maksunsaantijärjestystä. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden olisi voitava lisätä niiden ryhmien määrää, joiden on hyväksyttävä ohjelma. Niiden ei kuitenkaan tarvitse välttämättä vaatia, että kaikkien kyseisten ryhmien olisi saatava kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksuja tai säilytettävä etuja arvostettaessa velallinen toimintaa jatkavana yrityksenä. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan olisi edellytettävä kaikkien ryhmien suostumusta. Näin ollen jos velkojaryhmiä on ainoastaan kaksi, vähintään yhden ryhmän suostumus olisi katsottava riittäväksi, jos muut edellytykset eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamiselle täyttyvät. Kielteinen vaikutus velkojiin olisi tulkittava niin, että velkojien saatavien arvo alenee.
- (55) Kun jäsenvaltiot käyttävät eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamista, niiden olisi varmistettava, ettei ehdotettu ohjelma aiheuta kohtuutonta haittaa eri mieltä oleville asianosaisten velkojien ryhmille, ja jäsenvaltioiden olisi tarjottava näille eri mieltä oleville ryhmille riittävä suoja. Jäsenvaltioiden olisi voitava suojata eri mieltä olevaa asianosaisten velkojien ryhmää varmistamalla, että sitä kohdellaan vähintään yhtä suotuisasti kuin mitä tahansa muuta samassa etuoikeusasemassa olevaa ryhmää ja suotuisammin kuin etuoikeusasemaltaan heikompia ryhmiä. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voisivat suojata eri mieltä olevaa velkojaryhmää varmistamalla, että tällaisen eri mieltä olevan velkojaryhmän saatavat maksetaan täysimääräisesti, jos etuoikeusasemaltaan heikompi ryhmä saa suorituksia tai säilyttää etuja uudelleenjärjestelyohjelmassa, jäljempänä 'ehdotonta etuoikeutta koskeva sääntö'. Jäsenvaltioilla olisi oltava harkintavaltaa niiden pannesaa täytäntöön täysimääräisen maksun käsitettä, mukaan luettuina maksun ajankohta, kunhan saatavan pääoma ja vakuudellisten velkojien tapauksessa vakuuden arvo on suojattu. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää myös vastaavista tavoista, joilla alkuperäinen saatava voitaisiin suorittaa täysimääräisesti.
- (56) Jäsenvaltioiden olisi voitava poiketa ehdotonta etuoikeutta koskevasta säännöstä esimerkiksi silloin, kun pidetään oikeudenmukaisena, että oman pääoman haltijat säilyttävät tiettyjä etuja ohjelmaa toteutettaessa, vaikka maksunsaantijärjestyksessä ylempänä oleva ryhmä joutuu hyväksymään saataviensa leikkaamisen, tai että yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä koskevan säännöksen soveltamisalaan kuuluville olennaisten tavaroiden tai palvelujen toimittajille maksetaan ennen maksunsaantijärjestyksessä niitä edellä olevia velkojaryhmiä. Jäsenvaltioiden olisi voitava valita, kumman edellä mainituista suojamekanismeista ne ottavat käyttöön.
- (57) Samalla kun olisi suojattava osakkeenomistajien ja muiden oman pääoman haltijoiden oikeutettuja etuja, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, etteivät ne voi kohtuuttomasti estää sellaisen uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä, jonka avulla voitaisiin palauttaa velallisen elinkelpoisuus. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää eri keinoja kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi, esimerkiksi evätä oman pääoman haltijoilta oikeuden äänestää uudelleenjärjestelyohjelmasta ja päättää, ettei uudelleenjärjestelyohjelman hyväksyminen riipu sellaisten oman pääoman haltijoiden hyväksynnästä, jotka yrityksen arvonnäilytyksen perusteella eivät saisi mitään maksuja tai muuta korvausta, jos sovellettaisiin likvidaatioon liittyvää tavanomaista maksunsaantijärjestystä. Jos oman pääoman haltijoilla on oikeus äänestää uudelleenjärjestelyohjelmasta, lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen olisi kuitenkin voitava vahvistaa ohjelma soveltamalla eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamisen sääntöjä siitä huolimatta, että yksi tai useampi oman pääoman haltijoiden ryhmä ei hyväksy sitä. Jäsenvaltioilta, jotka jättävät oman pääoman haltijat ilman äänioikeutta, ei olisi edellytettävä ehdotonta etuoikeutta koskevan säännön soveltamista velkojien ja oman pääoman haltijoiden välisessä suhteessa. Toinen mahdollinen keino varmistaa, että oman pääoman haltijat eivät kohtuuttomasti estä uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä, olisi varmistaa, että uudelleenjärjestelytoimenpiteisiin, jotka vaikuttavat suoraan oman pääoman haltijoiden oikeuksiin ja jotka on tarpeen hyväksyä yhtiöoikeuden mukaan osakkeenomistajien yhtiökokouksessa, ei sovelleta kohtuuttoman korkeita enemmistövaatimuksia, ja että oman pääoman haltijoilla ei ole toimivaltaa sellaisten uudelleenjärjestelytoimenpiteiden osalta, jotka eivät vaikuta suoraan niiden oikeuksiin.
- (58) Oman pääoman haltijat voi olla tarpeen jakaa useampaan ryhmään, jos on olemassa useita erilaisia osakeomistuksia, joihin liittyy erilaisia oikeuksia. Sellaiset mikro- ja pk-yritysten pääoman haltijat, jotka eivät ole pelkkiä sijoittajia vaan yrityksen omistajia ja jotka osallistuvat yrityksen toimintaan myös muulla tavoin, esimerkiksi tarjoamalla liikkeenjohdollista asiantuntemusta, eivät välttämättä olisi kiinnostuneita uudelleenjärjestelystä tällaisissa olosuhteissa. Sen vuoksi eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamisen olisi oltava vapaaehtoista niille velallisille, jotka ovat mikro- ja pk-yrityksiä.
- (59) Uudelleenjärjestelyohjelman täytäntöönpanemiseksi ohjelmassa olisi annettava mikro- ja pk-yritysten oman pääoman haltijoille mahdollisuus avustaa uudelleenjärjestelyssä muuten kuin rahallisesti hyödyntämällä esimerkiksi kokemustaan, mainettaan tai liikesuhteitaan.

- (60) Työntekijöillä olisi oltava ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelymenettelyjen aikana täysimääräinen työlaainsäädännön mukainen suoja. Tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa varsinkaan niihin työntekijöiden oikeuksiin, jotka taataan neuvoston direktiiveillä 98/59/EY⁽¹²⁾ ja 2001/23/EY⁽¹³⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä 2002/14/EY⁽¹⁴⁾, 2008/94/EY⁽¹⁵⁾ ja 2009/38/EY⁽¹⁶⁾. Työntekijöille tarkoitettua tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevat velvollisuudet, jotka perustuvat kyseisten direktiivien saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä, pysyvät voimassa sellaisinaan. Tämä koskee myös direktiivin 2002/14/EY mukaista velvollisuutta tiedottaa työntekijöiden edustajille ja kuulla heitä päätöksestä turvautua ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteisiin.
- (61) Työntekijöille ja heidän edustajilleen olisi annettava ehdotettua uudelleenjärjestelyohjelmaa koskevat tiedot, siltä osin kuin tästä säädetään unionin lainsäädännössä, jotta heillä on mahdollisuus arvioida perusteellisesti mahdollisia eri skenaarioita. Työntekijät ja heidän edustajansa olisi lisäksi otettava mukaan, siltä osin kuin on tarpeen unionin lainsäädännössä säädettyjen kuulemisvelvoitteiden täyttämiseksi. Koska on tarpeen varmistaa työntekijöiden suojelun asianmukainen taso, jäsenvaltioita olisi vaadittava suojaamaan työntekijöiden maksamatta olevat saatavat kaikenlaiselta yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämiseltä riippumatta siitä, ovatko kyseiset saatavat syntyneet ennen keskeyttämisen myöntämistä vai sen jälkeen. Työntekijöiden maksamatta olevien saatavien täytäntöönpanon keskeyttäminen olisi sallittava vain niiden määrien ja ajanjaksojen osalta, joilta tällaisten saatavien maksu taataan tehokkaasti vastaavan suuruisena muiden kansallisen lainsäädännön mukaisten keinojen avulla. Jos kansallisessa lainsäädännössä rajoitetaan palkkaturvajärjestelmän vastuuta joko turvan keston tai työntekijöille maksettavan määrän osalta, työntekijöiden olisi voitava hakea vastuun ulkopuolelle jäävien saataviensa täytäntöönpanoa työnantajaa vastaan myös keskeyttämisen voimassaoloaikana. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltioiden olisi voitava sulkea työntekijöiden maksamatta olevat saatavat ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden ulkopuolelle ja säätää niiden suojasta kansallisessa lainsäädännössä.
- (62) Jos uudelleenjärjestelyohjelma edellyttää yrityksen tai liiketoiminnan osan luovutusta, työntekijöiden työ sopimuksista tai työsuhteista johtuvat oikeudet ja erityisesti oikeus palkkasaatavaan olisi turvattava direktiivin 2001/23/EY 3 ja 4 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen direktiivin 5 artiklassa säädettyjen erityissääntöjen soveltamista maksukyvyyttömyysmenettelyissä ja erityisesti kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdassa säädettyjä mahdollisuuksia. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa direktiivillä 2002/14/EY taattuihin oikeuksiin saada tietoa ja tulla kuulluksi muun muassa päätöksistä, jotka todennäköisesti voivat huomattavasti muuttaa työjärjestelyä tai sopimussuhteita, niin että tällaisista päätöksistä voitaisiin päästä yhteisymmärrykseen. Lisäksi työntekijöillä, joiden saataviin uudelleenjärjestelyohjelma vaikuttaa, olisi tämän direktiivin nojalla oltava oikeus äänestää ohjelmasta. Uudelleenjärjestelyohjelmasta äänestettäessä jäsenvaltioiden olisi voitava sijoittaa työntekijät muista velkojen ryhmistä erilliseen ryhmään.
- (63) Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten olisi päätettävä yrityksen arvonmäärittämisestä joko likvidaatiossa tai seuraavaksi parhaassa vaihtoehtoisessa skenaariossa, jos uudelleenjärjestelyohjelmaa ei vahvistettaisi, vain jos eri mieltä oleva asianosainen osapuoli riitauttaa uudelleenjärjestelyohjelman. Tämän ei pitäisi estää jäsenvaltioita määrittämästä arvoa muussa yhteydessä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tällaisen päätöksen olisi kuitenkin voitava muodostua myös siitä, että hyväksytään asiantuntijan toimittama arvonmäärittäminen tai velallisen tai muun osapuolen menettelyn aiemmassa vaiheessa toimittama arvonmäärittäminen. Kun päätös arvonmäärittämisestä tehdään, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää arvonmäärittämisestä uudelleenjärjestelytapauksissa koskevista erityissääntöistä, jotka ovat yleisestä siviiliprosessioikeudesta erillisiä, sen varmistamiseksi, että arvostus suoritetaan joutuisasti. Mikään tässä direktiivissä ei saisi vaikuttaa kansallisen lainsäädännön mukaisiin todistustaakkaa koskeviin sääntöihin arvonmäärittämis yhteydessä.
- (64) Uudelleenjärjestelyohjelman sitovat vaikutukset olisi rajattava koskemaan niitä asianosaisia osapuolia, jotka osallistuivat ohjelman hyväksymiseen. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää, mitä tarkoitetaan velkojen osallistumisella, myös tilanteissa, joissa velkoja on tuntematon tai saatavia ei ole vielä syntynyt. Jäsenvaltioiden olisi esimerkiksi voitava päättää, kuinka toimitaan sellaisten velkojen tapauksessa, joille on ilmoitettu menettelyistä asianmukaisesti mutta jotka eivät ole osallistuneet niihin.

⁽¹²⁾ Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16).

⁽¹³⁾ Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä (EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/94/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyyttömyystilanteissa (EUVL L 283, 28.10.2008, s. 36).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/38/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä (EUVL L 122, 16.5.2009, s. 28).

- (65) Asianosaisten osapuolten olisi voitava hakea muutosta hallintoviranomaisen uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamisesta tekemään päätökseen. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös säätää mahdollisuudesta hakea muutosta lainkäyttöviranomaisen uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamisesta tekemään päätökseen. Muutoksenhaun ei kuitenkaan säännönmukaisesti olisi lykättävä eikä näin ollen estettävä uudelleenjärjestelyohjelman täytäntöönpanoa, jotta voidaan varmistaa ohjelman tuloksellisuus, vähentää epävarmuutta ja välttää aiheettomat viivästykset. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää muutoksenhaun perusteet ja rajoittaa niitä. Jos muutosta haetaan ohjelman vahvistamista koskevaan päätökseen, jäsenvaltioiden olisi voitava antaa lainkäyttöviranomaisen tehdä alustava päätös tai summaarinen päätös, jolla suojataan ohjelman toteutus ja täytäntöönpano vireillä olevan muutoksenhaun hyväksymisen vaikutuksilta. Jos muutoksenhaku hyväksytään, lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten olisi voitava harkita, että vaihtoehtona ohjelman täytäntöönpanon kumoamiselle ohjelmaa voitaisiin muuttaa, jos jäsenvaltiot antavat tällaisen mahdollisuuden, ja ohjelma voitaisiin vahvistaa muutoksitta. Osapuolten olisi voitava ehdottaa ohjelmaan muutoksia tai äänestää niistä omasta aloitteestaan tai lainkäyttöviranomaisen pyynnöstä. Jäsenvaltiot voisivat myös säätää osapuolelle, jonka muutoksenhaku on hyväksytty, aiheutuneiden taloudellisten tappioiden korvaamisesta. Jos lainkäyttöviranomainen päättää antaa muutoksenhauille lykkäävän vaikutuksen, kansallisessa lainsäädännössä olisi voitava säätää mahdollisesta uudesta yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisestä tai keskeyttämisen jatkamisesta.
- (66) Uudelleenjärjestelyohjelman onnistuminen riippuu usein siitä, tarjotaanko velalliselle rahoitustukea ensinnäkin yrityksen toiminnan tukemiseen uudelleenjärjestelyä koskevien neuvottelujen aikana ja toiseksi ohjelman toteuttamiseen sen jälkeen, kun se on vahvistettu. Rahoitustuki olisi ymmärrettävä laajassa merkityksessä siten, että se käsittää myös rahan tai kolmannen osapuolen takausten antamisen sekä varasto-, raaka-aine- ja hyödyketoimitukset esimerkiksi siten, että velalliselle myönnetään pidempi maksuaika. Väliaikainen rahoitus ja uusi rahoitus olisi sen vuoksi suojattava takaisinsaantikanteilta, joilla tällainen rahoitus pyritään myöhemmissä maksukyvyyttömyysmenettelyissä julistamaan pätemättömäksi, mitätöitävissä olevaksi tai täytäntöönpanokelvottomaksi velkojia vahingoittavana toimenä.
- (67) Kansalliset maksukyvyyttömyyslait, joissa säädetään väliaikaista ja uutta rahoitusta koskevien takaisinsaantikanteiden nostamisesta tai siitä, että uusille lainanantajille voidaan määrätä siviili-, hallinto- tai rikosoikeudellisia seuraamuksia sillä perusteella, että ne myöntävät lainaa taloudellisissa vaikeuksissa oleville velallisille, voisivat vaarantaa uudelleenjärjestelyohjelman neuvottelemista ja toteuttamista varten tarvittavan rahoituksen saannin. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa muihin perusteisiin, joilla uusi tai väliaikainen rahoitus julistetaan pätemättömäksi, mitätöitävissä olevaksi tai täytäntöönpanokelvottomaksi tai joilla tällaisen rahoituksen tarjoajien siviili-, hallinto- ja rikosoikeudellinen vastuu syntyy kansallisen lainsäädännön nojalla. Tällaisia muita perusteita voisivat olla muun muassa petos, vilpillinen mieli, osapuolten välinen tietyntyyppinen suhde, joka voisi synnyttää eturistiriidan, kuten lähipiiriin sisäiset tai osakkeenomistajien ja yrityksen väliset liiketoimet, ja liiketoimet, joissa osapuoli on saanut sellaista taloudellista hyötyä tai sellaisen vakuuden, johon sillä ei ollut oikeutta liiketoimen ajankohtana tai liiketoimen toteuttamistavan vuoksi.
- (68) Väliaikaista rahoitusta myönnettäessä osapuolet eivät vielä tiedä, vahvistetaanko uudelleenjärjestelyohjelma lopulta vai ei. Näin ollen jäsenvaltioita ei olisi vaadittava rajoittamaan väliaikaisen rahoituksen suojaa tapauksiin, joissa velkojat hyväksyvät ohjelman tai joissa lainkäyttö- tai hallintoviranomainen vahvistaa sen. Mahdollisten väärinkäytösten välttämiseksi takaisinsaantikanteilta olisi suojattava ainoastaan rahoitus, jonka voidaan kohtuudella katsoa olevan välittömästi tarpeen, jotta velallisen liiketoiminta voi jatkua tai pelastua tai jotta voidaan säilyttää kyseisen liiketoiminnan arvo tai parantaa sitä siihen asti, että uudelleenjärjestelyohjelma vahvistetaan. Tämä direktiivi ei myöskään saisi estää jäsenvaltioita ottamasta käyttöön väliaikaisen rahoituksen ennakkovalvontamekanismeja. Jäsenvaltioiden olisi voitava rajata uuden rahoituksen suoja koskemaan ainoastaan tapauksia, joissa lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on vahvistanut ohjelman, ja väliaikaisen rahoituksen suoja koskemaan niitä tapauksia, joissa rahoitukseen sovelletaan ennakkovalvontaa. Väliaikaisen rahoituksen tai muiden liiketoimien ennakkovalvonnan voisi suorittaa uudelleenjärjestelyselvittäjä, velkojatoimikunta tai lainkäyttö- tai hallintoviranomainen. Suoja takaisinsaantikanteita vastaan ja suoja henkilökohtaista vastuuta vastaan ovat vähimmäistakeita, jotka olisi myönnettävä väliaikaiselle rahoitukselle ja uudelle rahoitukselle. Jotta uusia lainanantajia voitaisiin kannustaa ottamaan riski ja tekemään investointeja taloudellisissa vaikeuksissa oleviin mutta elinkelpoisin velallisiin, saatetaan kuitenkin tarvita lisäkannustimia, kuten tällaisen rahoituksen asettaminen myöhemmissä maksukyvyyttömyysmenettelyissä etusijalle ainakin vakuudettomiin saataviin nähden.

- (69) Jotta voitaisiin edistää kulttuuria, jossa kannustetaan varhaiseen ennaltaehkäisevään uudelleenjärjestelyyn, on suotavaa, että myöhemmissä maksukyvyttömyysmenettelyissä suojataan takaisinsaantikanteilta myös liiketoimet, jotka ovat kohtuullisia ja välittömästi tarpeen uudelleenjärjestelyohjelman neuvottelun tai toteuttamisen kannalta. Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten olisi voitava kustannusten ja maksujen kohtuullisuutta ja välitöntä tarpeellisuutta määrittäessään ottaa esimerkiksi huomioon ennusteet ja arviot, jotka on toimitettu asianosaisille osapuolille, velkojatoimikunnalle, uudelleenjärjestelyselvittäjälle tai lainkäyttö- tai hallintoviranomaiselle itselleen. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi voitava myös edellyttää, että velalliset toimittavat asiaa koskevat arviot ja päivittävät niitä. Tällaisen suojelun olisi parannettava varmuutta liiketoimien toteuttamisessa sellaisten yritysten kanssa, joiden tiedetään olevan taloudellisissa vaikeuksissa, ja poistaisi velkojen ja sijoittajien pelon siitä, että kaikki tällaiset liiketoimet voitaisiin julistaa pätemättömiksi siinä tapauksessa, että uudelleenjärjestely epäonnistuu. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää ajankohdasta, joka edeltää ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista ja yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen myöntämistä ja josta lähtien uudelleenjärjestelyohjelman neuvottelemiseen, hyväksymiseen tai vahvistamiseen tai ohjelmaa koskevien asiantuntijaneuvojen hankkimisesta johtuvat kustannukset ja maksut suojataan takaisinsaantikanteilta. Muiden maksujen ja suoritusten ja työntekijöiden palkkojen maksun suojaamisen tapauksessa tällainen alkamisajankohta voisi olla myös keskeyttämisen myöntämispäivä tai ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamispäivä.
- (70) Jotta voitaisiin edelleen edistää ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä, on tärkeää varmistaa, ettei estetä johtajia tekemästä järkeviä liiketoimintaratkaisuja tai ottamasta kohtuullisia liiketoiminnallisia riskejä, etenkin silloin kun näin voitaisiin parantaa mahdollisesti elinkelpoisten yritysten edellytyksiä onnistua uudelleenjärjestelyssä. Jos yrityksellä on taloudellisia vaikeuksia, johtajien olisi toteutettava toimia tappioiden minimoimiseksi ja maksukyvyttömyyden välttämiseksi, kuten pyydettyä asiantuntijaneuvoja, myös uudelleenjärjestelyä ja maksukyvyttömyyttä koskevista asioista, esimerkiksi käyttäen tarvittaessa varhaisvaroitusvälineitä; suojattava yrityksen varat niin, että voidaan maksimoida niiden arvo ja välttää keskeisten omaisuserien menettäminen; tarkasteltava yrityksen rakennetta ja toimintaa sen elinkelpoisuuden selvittämiseksi ja menojen vähentämiseksi; pitäydyttävä sitomasta yritystä sellaisiin liiketoimiin, joihin voidaan kohdistaa takaisinsaantikanteita, paitsi jos siihen on asianmukaiset liiketaloudelliset perusteet; jatkettava liiketoimintaa silloin, kun se on asianmukaista, jotta voidaan maksimoida yrityksen going concern -arvo; neuvoteltava velkojen kanssa ja hakeuduttava ennaltaehkäisevään uudelleenjärjestelymenettelyyn.
- (71) Jos velallinen on lähellä maksukyvyttömyyttä, on myös tärkeää suojata velkojen oikeutettuja etuja sellaisilta johdon päätöksiltä, jotka voisivat vaikuttaa velallisen omaisuuden koostumukseen, etenkin jos päätökset voivat edelleen vähentää sen omaisuuden arvoa, joka on käytettävissä uudelleenjärjestelyä varten tai joka voidaan jakaa velkojille. Sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että tällaisissa olosuhteissa johtajat välttävät tahallisia tai törkeän huolimattomia toimia henkilökohtaisen edun hankkimiseksi sidosryhmien kustannuksella, ja välttävät suostumista liiketoimiin markkina-arvoa alhaisempaan hintaan tai sellaisten toimien toteuttamista, joilla suositetaan perusteettomasti yhtä tai useampaa sidosryhmää verrattuna muihin. Jäsenvaltioiden olisi voitava panna tämän direktiivin vastaavat säännökset täytäntöön varmistamalla, että arvioidessaan, onko johtajan katsottava rikkoneen huolenpitovelvollisuuttaan, lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset ottavat huomioon tässä direktiivissä säädetyt johtajien velvollisuuksia koskevat säännöt. Tällä direktiivillä ei ole tarkoitus asettaa tärkeysjärjestykseen eri osapuolia, joiden edut on otettava asianmukaisesti huomioon. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava päättää tällaisen tärkeysjärjestyksen käyttöönottamisesta. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden kansallisiin sääntöihin, jotka koskevat päätöksentekoa yrityksissä.
- (72) Yrittäjät, jotka harjoittavat elinkeino- tai liiketoimintaa, käsiteollisuutta tai itsenäistä ammattitoimintaa, voivat joutua vaaraan menettää maksukykynsä. Uutta mahdollisuutta koskevien mahdollisuuksien erot jäsenvaltioiden välillä voivat kannustaa ylivelkaantuneita tai maksukyvyttömiä yrittäjiä siirtymään muuhun jäsenvaltioon kuin sijoittautumisjäsenvaltioon, jotta he voivat vapautua veloistaan nopeammin tai suotuisammin ehdoin, mikä lisää oikeudellista epävarmuutta ja aiheuttaa lisäkustannuksia velkojille näiden periessä saataviaan. Lisäksi maksukyvyttömyyden vaikutukset, erityisesti sosiaalinen leimautuminen, oikeudelliset seuraukset, kuten yrittäjille määrättävä elinkeinotoiminnan harjoittamiskielto, ja jatkuva kyvyttömyys maksaa velkoja takaisin, ovat merkittäviä pidäkkeitä yrittäjille, jotka pyrkivät aloittamaan liiketoimintaa tai saamaan uuden mahdollisuuden, vaikka on näyttöä siitä, että maksukykynsä menettäneet yrittäjät onnistuvat todennäköisemmin seuraavalla kerralla.

- (73) Tästä syystä olisi pyrittävä vähentämään yrittäjille ylivelkaantuneisuudesta tai maksukyvyttömyydestä aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia, erityisesti mahdollistamalla täysimittainen veloista vapauttaminen tietyn ajan kuluttua ja rajoittamalla yrittäjille ylivelkaantumisen tai maksukyvyttömyyden vuoksi määrättävien elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltojen kesto. Maksukyvyttömyyden käsite olisi määriteltävä kansallisessa lainsäädännössä ja sen olisi voitava olla muodoltaan ylivelkaantuneisuutta. Yrittäjän käsite tämän direktiivin mukaisessa merkityksessä ei saisi vaikuttaa johtajien asemaan yrityksessä, jota olisi kohdeltava kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, miten veloistavapauttamiseen päästään ja myös mahdollisuudesta edellyttää, että velallinen hakee veloista vapauttamista.
- (74) Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää mahdollisuudesta mukauttaa maksukyvyttömiä yrittäjiä takaisinmaksuvelvoitteita, kun yrittäjän taloudellisessa tilanteessa on tapahtunut merkittävä muutos joko parempaan tai huonompaan suuntaan. Tässä direktiivissä ei olisi vaadittava, että velkojien enemmistön olisi kannatettava takaisinmaksuohjelmaa. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että yrittäjiä ei estetä aloittamasta uutta toimintaa samalla tai eri alalla takaisinmaksuohjelman täytäntöönpanon aikana.
- (75) Veloista vapauttamisen tulisi olla käytettävissä menettelyissä, joihin sisältyy takaisinmaksuohjelma, omaisuuserien rahaksi muuttaminen tai näiden yhdistelmä. Pannessaan täytäntöön kyseisiä sääntöjä jäsenvaltioiden olisi voitava valita vapaasti kyseisistä vaihtoehdoista. Jos kansallisen lainsäädännön mukaan on käytettävissä useampi kuin yksi veloista vapauttamiseen johtava menettely, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ainakin yhdessä näistä menettelyistä maksukyvyttömille yrittäjille annetaan mahdollisuus täysimittaiseen veloista vapauttamiseen enintään kolmen vuoden kuluessa. Menettelyissä, joissa yhdistyvät omaisuuserien rahaksi muuttaminen ja takaisinmaksuohjelma, veloista vapauttamiseen kuluvan ajan olisi alettava viimeistään siitä päivästä, jolloin tuomioistuin vahvistaa takaisinmaksuohjelman tai sitä aletaan panna täytäntöön, esimerkiksi ohjelman mukaisesta ensimmäisestä maksuerästä, mutta se voisi alkaa aiemminkin, esimerkiksi silloin kun tehdään päätös menettelyn aloittamisesta.
- (76) Menettelyissä, joihin ei sisälly takaisinmaksuohjelmaa, veloista vapauttamiseen kuluvan ajan olisi alettava viimeistään siitä päivästä, jolloin lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tekee päätöksen menettelyn aloittamisesta, tai konkurssipesän muodostamispäivästä. Laskettaessa veloista vapauttamiseen kuluva aikaa tämän direktiivin mukaisesti jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että käsite "menettelyn aloittaminen" ei sisällä väliaikaisia toimenpiteitä, kuten turvaamistoimia tai maksukyvyttömyysmenettelyn väliaikaisen selvittäjän määräämistä, ellei tällainen toimenpide mahdollista omaisuuden rahaksi muuttamista, mukaan lukien omaisuuden asettaminen velkojien käyttöön ja jakaminen velkojien kesken. Konkurssipesän muodostaminen ei välttämättä edellytä lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen virallista päätöstä tai vahvistusta, jos tällaista päätöstä ei edellytetä kansallisessa lainsäädännössä, ja se voi muodostua varojen ja vastuiden luettelon toimittamisesta.
- (77) Jos veloista vapauttamista koskevaan menettelyyn kuuluu yrittäjän omaisuuserien muuttaminen rahaksi, jäsenvaltioita ei saisi estää säätämästä, että vapauttamispyyntö käsitellään omaisuuserien rahaksi muuttamisesta erillisenä toimenä, edellyttäen, että tällainen pyyntö on tämän direktiivin mukaista veloista vapauttamista koskevan menettelyn erottamaton osa. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää todistustaakkaa koskevista säännöistä veloista vapauttamiseksi, mikä tarkoittaa mahdollisuutta sille, että yrittäjillä on lakisääteinen velvoite osoittaa velvoitteidensa täyttäminen.
- (78) Täysimittainen veloista vapauttaminen tai elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellon päättymisen enintään kolmen vuoden jälkeen ei sovellu kaikkiin tilanteisiin, ja siksi poikkeuksia tästä säännöstä saattaa olla tarpeen ottaa käyttöön asianmukaisesti perustelluista syistä, joista säädetään kansallisessa lainsäädännössä. Tällaisia poikkeuksia olisi otettava käyttöön esimerkiksi tapauksissa, joissa velallinen on epärehellinen tai on toiminut vilpillisessä mielessä. Jos yrittäjään ei kansallisen lainsäädännön mukaisesti sovelleta rehellisysolettamaa ja vilpittömyyttä mieltä koskevaa oletamaa, yrittäjien rehellisyyttä ja vilpittömyyttä mieltä koskeva todistustaakka ei saisi tehdä menettelyyn pääsyä heille tarpeettoman vaikeaksi tai hankalaksi.

- (79) Sen selvittämiseksi, onko yrittäjä toiminut epärehellisesti, lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset saattavat ottaa huomioon esimerkiksi velan luonteen ja määrän, sen milloin velka on syntynyt ja miten yrittäjä on pyrkinyt maksamaan velkaa takaisin ja noudattamaan lakisääteisiä velvollisuuksiaan, mukaan lukien yleiset toimilupavaatimukset ja tarve asianmukaiselle kirjanpidolle, yrittäjän toimet velkojen kannetoimien estämiseksi ja niiden velvollisuuksien täyttämisen maksukyvyttömyyden ollessa todennäköinen, jotka kuuluvat sellaisille yrittäjille, jotka ovat yrityksen johtajia, sekä unionin ja kansallisen kilpailu- ja työolainsäädännön noudattamisen. Poikkeuksia olisi myös voitava ottaa käyttöön, jos yrittäjä ei ole noudattanut tiettyjä lakisääteisiä velvoitteitaan, esimerkiksi velvoitetta maksimoida velkojen saama tuotto, joka voisi olla muodoltaan yleinen velvoite tuottaa tuloa tai varoja. Erityisiä poikkeuksia olisi lisäksi voitava ottaa käyttöön tilanteissa, joissa on tarpeen taata velallisen ja yhden tai useamman velkojan oikeuksien välinen tasapaino, esimerkiksi kun velkoja on luonnollinen henkilö, joka tarvitsee enemmän suojaa kuin velallinen.
- (80) Poikkeus voisi olla perusteltu myös, kun velasta vapauttamiseen johtavan menettelyn kustannuksia, mukaan luettuina lainkäyttö- ja hallintoviranomaisten sekä selvittäjien kustannukset, ei ole katettu. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että edut kyseisestä vapauttamisesta voidaan peruuttaa esimerkiksi, jos velallisen taloudellinen tilanne paranee merkittävästi odottamattomien tapahtumien, kuten lottovoiton, perinnön tai lahjoituksen, myötä. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää lisäpoikkeuksista tarkkaan määritellyissä olosuhteissa ja silloin, kun se on asianmukaisesti perusteltua.
- (81) Jos on olemassa kansallisen lainsäädännön mukaisia asianmukaisesti perusteltuja syitä, voisi olla aiheellista rajoittaa veloistavapauttamismahdollisuus tiettyihin velkaluokkiin. Jäsenvaltioiden olisi voitava jättää vakuusvelat veloista vapauttamiskelpoisuuden ulkopuolelle ainoastaan vakuuden arvoon asti, siten kuin se on määriteltä kansallisessa lainsäädännössä, ja loppuosaa velasta olisi kohdeltava vakuudettomana velkana. Jäsenvaltioiden olisi voitava jättää veloista vapauttamisen ulkopuolelle myös muita velkaluokkia, kun se on asianmukaisesti perusteltua.
- (82) Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat tarkastaa joko viran puolesta tai sellaisen henkilön pyynnöstä, jolla on oikeutettu intressi, ovatko yrittäjät täyttäneet ehdot, joiden on täyttyvä, jotta nämä voivat saada täyden vapautuksen veloistaan.
- (83) Jos yrittäjän lupa jatkaa tiettyä elinkeino- tai liiketoimintaa, käsiteollisuutta tai itsenäistä ammattitoimintaa on eväty tai peruutettu elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellon seurauksena, tämän direktiivin ei olisi estettävä jäsenvaltioita edellyttämästä, että yrittäjä toimittaa hakemuksen uuden luvan saamiseksi sen jälkeen, kun elinkeinotoiminnan harjoittamiskielto ei ole enää voimassa. Jos jäsenvaltion viranomainen tekee päätöksen, joka koskee erityisesti valvottua toimintaa, elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellon päättymisen jälkeenkin olisi voitava ottaa lisäksi huomioon se, että maksukyvytön yrittäjä on saanut vapautuksen veloista tämän direktiivin mukaisesti.
- (84) Henkilökohtaisia ja ammattitoimintaan liittyviä velkoja, joita ei pystytä erottamaan kohtuudella toisistaan, esimerkiksi, jos varoja käytetään sekä yrittäjän ammattitoiminnan yhteydessä että sen ulkopuolella, olisi käsiteltävä yhdessä ainoassa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Jos jäsenvaltiot säätävät, että tällaiset velat käsitellään erillisissä maksukyvyttömyysmenettelyissä, nämä menettelyt olisi tarpeen sovittaa yhteen. Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta päättää käsitellä yrittäjien kaikkia velkoja yhdessä ainoassa menettelyssä. Jäsenvaltioiden, joissa yrittäjien sallitaan jatkaa liiketoimintaansa omaan lukuunsa maksukyvyttömyysmenettelyn aikana, olisi voitava säätää, että tällaiset yrittäjät voivat joutua uuden maksukyvyttömyysmenettelyn kohteiksi, jos liiketoiminta, jota on jatkettu, tulee maksukyvyttömäksi.
- (85) On tarpeen pitää yllä ja parantaa menettelyjen läpinäkyvyyttä ja ennustettavuutta, jotta voidaan edistää yritysten säilyttämistä ja antaa yrittäjille uusi mahdollisuus tai mahdollistaa elinkelvottomien yritysten tehokas likvidaatio. Monissa jäsenvaltioissa on myös tarpeen lyhentää maksukyvyttömyysmenettelyjen liian pitkää kestoa, joka aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta velkojille ja sijoittajille ja alentaa takaisinerintäästettä. Kun otetaan huomioon asetuksen (EU) 2015/848 mukaisesti käyttöön otetut tuomioistuinten ja selvittäjien tehostetut yhteistyömekanismit rajat ylittäviä tapauksia varten, kaikkien osallistuvien toimijoiden toiminnan ammattimaisuus on nostettava yhtä korkealle tasolle kaikkialla unionissa. Kyseisten tavoitteiden saavuttamista varten jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lainkäyttö- ja hallintoviranomaisten edustajilla, jotka hoitavat ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevia menettelyjä, on asianmukainen koulutus ja tarvittava asiantuntemus tehtäviensä hoitamiseen. Tällainen koulutus ja asiantuntemus voitaisiin hankkia myös lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen jäsenen tehtävissä tai muissa asiaan liittyvissä tehtävissä ennen nimitystä tällaisiin tehtäviin.

- (86) Tällaisen koulutuksen ja asiantuntemuksen olisi mahdollistettava päätösten, joilla on kenties huomattavia taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia, tekeminen tehokkaasti, eikä se saisi tarkoittaa, että lainkäyttöviranomaisen jäsenten on käsiteltävä yksinomaan uudelleenjärjestelyä, maksukyvyyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevia asioita. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että uudelleenjärjestelyä, maksukyvyyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevat menettelyt voidaan toteuttaa tehokkaasti ja nopeasti. Tehokas tapa saavuttaa oikeusvarmuuden saavuttamista ja menettelyjen tehokkuutta koskevat tavoitteet voisi olla erityistuomioistuinten tai tuomioistuinten erityisjaostojen perustaminen tai erikoistuneiden tuomarien nimittäminen kansallisen lainsäädännön mukaisesti sekä lainkäyttövallan keskittäminen rajoitetulle määrälle lainkäyttö- tai hallintoviranomaisia. Jäsenvaltioita ei olisi veloitettava vaatimaan, että uudelleenjärjestelyä, maksukyvyyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevat menettelyt on asetettava etusijalle muihin menettelyihin nähden.
- (87) Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten määräämät uudelleenjärjestelyä, maksukyvyyttömyyttä ja veloista vapauttamista käsittelevät selvittäjät, jäljempänä 'selvittäjät', ovat saaneet asianmukaisen koulutuksen tehtävänsä, että heidän määräämisensä tapahtuu läpinäkyvällä tavalla ottaen asianmukaisesti huomioon tarve varmistaa tehokkaat menettelyt, että heidän työskentelyään valvotaan ja että he hoitavat tehtävänsä rehellisesti. On tärkeää, että selvittäjät noudattavat tällaisia tehtäviä koskevia vaatimuksia, kuten ammatillisen vastuuvakuutuksen vaatimusta. Selvittäjät voisivat hankkia asianmukaisen koulutuksen, pätevyyden ja kokemuksen myös ammattiaan harjoittaessaan. Jäsenvaltioita ei olisi veloitettava tarjoamaan heille tarvittavaa koulutusta, vaan sitä voisivat tarjota esimerkiksi ammatilliset yhdistykset tai muut elimet. Tämän direktiivin soveltamisalaan olisi sisällytettävä asetuksessa (EU) 2015/848 määritellyt selvittäjät.
- (88) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita säättämästä siitä, että velallinen, velkojat tai velkojatoimikunta valitsee selvittäjän luettelosta tai ryhmästä, jonka lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on ennakolta hyväksynyt. Selvittäjää valitessaan velallisella, velkojilla tai velkojatoimikunnalla voisi olla harkintavaltaa päättää, minkälaista asiantuntemusta ja kokemusta selvittäjillä on oltava yleisesti ja mitä tietyssä yksittäistapauksessa vaaditaan. Velalliset, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, voitaisiin vapauttaa tästä tehtävästä kokonaan. Kun kyse on rajat ylittävistä tilanteista, selvittäjän määräämisessä olisi otettava huomioon muun muassa, pystyykö selvittäjä noudattamaan asetuksen (EU) 2015/848 mukaisia velvoitteita kommunikoida ja tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden selvittäjien ja lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten kanssa ja riittävätkö selvittäjän henkilöstö- ja hallintoresurssit mahdollisesti monimutkaisten tapausten käsittelyyn. Jäsenvaltioita ei saisi estää säättämästä siitä, että selvittäjä valitaan muilla valintamenetelmillä, esimerkiksi niin, että ohjelmisto valitsee selvittäjän satunnaisvalinnalla, edellyttäen, että käyttämällä kyseisiä menetelmiä selvittäjän kokemus ja asiantuntemus otetaan asianmukaisesti huomioon. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, millä tavoin selvittäjän valintaa tai määräämistä voidaan vastustaa tai selvittäjän korvaamista pyytää esimerkiksi velkojatoimikunnan kautta.
- (89) Selvittäjiin olisi sovellettava valvonta- ja sääntelymekanismeja, joihin olisi kuuluttava tehokkaita toimenpiteitä sellaisten selvittäjien vastuuvuolisuuden osalta, jotka ovat laiminlyöneet tehtävänsä, kuten selvittäjän palkkion alentaminen, selvittäjän poistaminen niiden selvittäjien luettelosta tai yhteenliittymästä, joita voidaan määrätä maksukyvyyttömyystapauksiin, sekä tilanteen mukaan asianmukaiset kurinpidolliset, hallinnolliset tai rikosoikeudelliset seuraamukset. Nämä valvonta- ja sääntelymekanismit eivät saisi vaikuttaa kansallisen lainsäädännön säännöksiin siviilioikeudellisesta vahingonkorvausvastuusta sopimukseen perustuvien tai sopimukseen perustumattomien velvoitteiden laiminlyöntitapauksissa. Jäsenvaltioilta ei saisi vaatia erityisten viranomaisten tai elinten perustamista. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tiedot niistä viranomaisista tai elimistä, jotka huolehtivat selvittäjien valvonnasta, ovat julkisesti saatavilla. Pelkän viittauksen esimerkiksi lainkäyttö- tai hallintoviranomaiseen olisi riitettävä. Tällaiset standardit olisi voitava lähtökohtaisesti saavuttaa ilman tarvetta ottaa käyttöön uusia kansallisen lainsäädännön mukaisia ammatti- tai pätevyysvaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi voitava ulottaa nämä selvittäjien koulutusta ja valvontaa koskevat säännökset koskemaan myös muita selvittäjiä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Jäsenvaltioita ei olisi veloitettava säättämään, että selvittäjien palkkioita koskevat riidat on asetettava etusijalle muihin menettelyihin nähden.
- (90) Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön säännökset, joiden perusteella velalliset, velkojat, selvittäjät ja lainkäyttö- ja hallintoviranomaiset voivat käyttää sähköisiä viestintävälineitä, jotta voitaisiin edelleen nopeuttaa menettelyjä, helpottaa velkojien osallistumista uudelleenjärjestelyä, maksukyvyyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskeviin menettelyihin ja turvata velkojille yhdenmukaiset edellytykset kaikkialla unionissa. Sen vuoksi sellaiset menettelylliset toimet kuin velkojien ilmoitus saatavasta, ilmoitusten toimittaminen velkojille tai riitauttamisten esittäminen ja muutoksenhaku voidaan toteuttaa sähköisillä viestintävälineillä. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää siitä, että ilmoitukset voidaan toimittaa velkojalle sähköisesti vain, jos kyseinen velkoja on ennakolta antanut suostumuksensa sähköiseen viestintään.

- (91) Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevan menettelyn osapuolia ei olisi velvoitettava käyttämään sähköisiä viestintävälineitä, jos tällainen käyttö ei ole pakollista kansallisen lainsäädännön nojalla, tämän kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen ottaa käyttöön pakollinen sähköistä hakemusten tekemistä ja asiakirjojen tiedoksiantoa koskeva järjestelmä uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevissa menettelyissä. Jäsenvaltioiden olisi voitava valita sähköiset viestintävälineet. Tällaisia välineitä voisivat olla esimerkiksi tiettyyn tarkoitukseen rakennettu, tällaisten asiakirjojen sähköiseen siirtoon tarkoitettu järjestelmä tai sähköpostin käyttö, ilman, että jäsenvaltioita estetään ottamasta käyttöön sähköisen allekirjoituksen kaltaisia toimintoja, joilla varmistetaan sähköisten siirtojen turvallisuus, tai luottamuspalveluja, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014⁽¹⁷⁾ mukaiset sähköiset rekisteröidyt jakelupalvelut.
- (92) On tärkeää kerätä luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevista menettelyistä, jotta voidaan seurata tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja sen soveltamista. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi kerättävä ja laadittava yhteenveto tiedoista, jotka ovat riittävän yksityiskohtaisia, jotta niiden avulla voidaan arvioida tarkasti tämän direktiivin toimivuutta käytännössä, ja toimitettava kyseiset tiedot komissiolle. Komissio laatii Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁸⁾ mukaisen komitean avustamana ilmoituslomakkeen tällaisten tietojen toimittamiseksi komissiolle. Lomakkeessa olisi esitettävä lyhyesti menettelyjen tärkeimmät tulokset, jotka ovat yhteisiä kaikille jäsenvaltioille. Esimerkiksi jos kyseessä on uudelleenjärjestelymenettely, kyseiset tärkeimmät tulokset voisivat olla seuraavia: se, että tuomioistuin vahvistaa ohjelman; se, että tuomioistuin ei vahvista ohjelmaa; se, että uudelleenjärjestelymenettelyt muutetaan likvidaatiomenettelyiksi tai lopetetaan, koska likvidaatiomenettelyt aloitettiin, ennen kuin tuomioistuin oli vahvistanut ohjelman. Jäsenvaltioita ei olisi vaadittava erittelemään tuloksen perusteella niitä menettelyjä, jotka päättyvät, ennen kuin mitään merkityksellisiä toimenpiteitä on toteutettu, mutta ne voisivat sen sijaan ilmoittaa kaikkien niiden menettelyjen kokonaismäärän, joita ei otettu käsiteltäviksi tai jotka hylättiin tai peruutettiin ennen menettelyn aloittamista.
- (93) Ilmoituslomakkeessa olisi esitettävä luettelo vaihtoehtoista, jotka jäsenvaltiot voisivat ottaa huomioon määritellään velallisen kokoa, viittaamalla yhteen tai useampaan tekijään mikro- ja pk-yrityksen ja suuryrityksen määritelmässä, joka on yhteinen kaikissa jäsenvaltioissa. Luettelossa olisi oltava vaihtoehto, että velallisen koko määritellään ainoastaan työntekijöiden lukumäärän perusteella. Lomakkeessa olisi määritettävä keskimääräisten kustannusten ja takaisinperintäasteen tekijät, joista jäsenvaltioiden olisi voitava vapaaehtoisesti kerätä tietoja; siinä olisi annettava ohjeita niistä tekijöistä, jotka jäsenvaltiot voisivat ottaa huomioon otantatekniikkaa käyttäessään, esimerkiksi otoksen koko sen varmistamiseksi, että otos on maantieteellisesti edustava, sekä velallisten ja toimialan koko; ja se olisi laadittava niin, että jäsenvaltiot voivat antaa mahdollisesti käytettävissään olevia lisätietoja, esimerkiksi tiedot velallisten varojen ja vastuiden kokonaismäärästä.
- (94) Rahoitusmarkkinoiden vakaus riippuu suurelta osin rahoitusvakuusjärjestelyistä, erityisesti silloin kun vakuusjärjestelyjä tarjotaan yksilöityjen järjestelmien omistusosuuden tai keskuspankin liiketoimien yhteydessä ja kun marginaaleja tarjotaan keskusvastapuolille. Koska vakuudeksi annettujen rahoitusinstrumenttien arvo voi olla hyvin epävakaa, on olennaisen tärkeää realisoida niiden arvo, ennen kuin se laskee. Sen vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/26/EY⁽¹⁹⁾ ja 2002/47/EY⁽²⁰⁾ ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 säännöksiä olisi sovellettava riippumatta siitä, mitä tässä direktiivissä säädetään. Jäsenvaltioiden olisi voitava jättää nettoutusjärjestelyt, myös sulkeutuva nettoutus, yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen vaikutuspiirin ulkopuolelle silloinkin, kun ne eivät kuulu direktiivien 98/26/EY ja 2002/47/EY ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 soveltamisalaan, jos nämä järjestelyt ovat täytäntöönpanokelpoisia asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti myös silloin, kun maksukyvyttömyysmenettely aloitetaan.

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

Tämä voisi koskea huomattavaa määrää päänettoutussopimuksia, joita finanssialalla toimivat ja finanssialan ulkopuoliset vastapuolet käyttävät yleisesti rahoitus-, energia- ja hyödykemarkkinoilla. Tällaisilla järjestelyillä vähennetään järjestelmäriskkejä erityisesti johdannaismarkkinoilla. Kyseiset järjestelyt voitaisiin näin ollen vapauttaa rajoituksista, joita maksukyvyttömyyslainsäädännössä on asetettu täyttämättä oleville sopimuksille. Jäsenvaltioiden olisi vastaavasti voitava jättää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen vaikutuspiirin ulkopuolelle myös lakisäateiset nettoutusjärjestelyt, mukaan lukien sulkeutuvan nettoutuksen järjestelyt, jotka toimivat maksukyvyttömyysmenettelyiden aloittamisen yhteydessä. Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen olisi kuitenkin koskettava nettoutusjärjestelyjen, mukaan lukien sulkeutuvan nettoutuksen järjestelyt, toteuttamisen jälkeen jäljelle jäävää määrää.

- (95) Jäsenvaltioiden, jotka ovat Kapkaupungissa 16 päivänä marraskuuta 2001 allekirjoitetun liikkuvaan kalustoon kohdistuvista kansainvälisistä vakuusoikeuksista tehdyn yleissopimuksen ja sen pöytäkirjojen osapuolia, olisi voitava jatkaa voimassa olevien kansainvälisten velvoitteidensa noudattamista. Tämän direktiivin ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteita koskevia säännöksiä olisi sovellettava tarvittavin poikkeuksin, joilla varmistetaan, ettei niiden soveltaminen vaikuta kyseisen yleissopimuksen ja sen pöytäkirjojen soveltamiseen.
- (96) Yhtiöoikeuden ei olisi vaarannettava uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymis- ja toteuttamisprosessien tehokkuutta. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava poiketa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2017/1132⁽²¹⁾ vahvistetuista vaatimuksista, jotka koskevat velvollisuutta kutsua koolle yhtiökokous ja tarjota osakkeita etuoikeuksin osakkeenomistajille, siltä osin ja niin kauan kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että osakkeenomistajat eivät estä uudelleenjärjestelyä käyttämällä väärin kyseiseen direktiiviin perustuvia oikeuksiaan. Jäsenvaltioiden saattaa esimerkiksi olla tarpeen poiketa velvollisuudesta kutsua koolle osakkeenomistajien yhtiökokous tai normaaleista määräajoista silloin, kun johdon on toteutettava pikaisia toimia yrityksen omaisuuden turvaamiseksi esimerkiksi pyytämällä yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä ja kun yritys menettää äkillisesti huomattavan osan merkitystä osakepääomastaan ja maksukyvyttömyys on todennäköinen. Yhtiöoikeudesta saattaa olla välttämätöntä poiketa myös silloin, jos uudelleenjärjestelyohjelmassa määrätään sellaisten uusien osakkeiden liikkeeseen laskusta, joita voitaisiin tarjota etuoikeutetusti velkojille muuntamalla velkaa osakkeiksi, tai merkityn osakepääoman alentamisesta siinä tapauksessa, että liiketoiminnan osia luovutetaan. Tällaisia poikkeuksia olisi rajoitettava ajallisesti, siltä osin kuin jäsenvaltiot pitävät tällaista poikkeusta välttämättömänä ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden käyttöön ottamiseksi. Jäsenvaltioita ei kuitenkaan olisi velvoitettava poikkeamaan yhtiöoikeudesta kokonaan tai osittain määräämättömäksi tai määrättyksi ajaksi, jos ne varmistavat, että niiden yhtiöoikeuden vaatimukset eivät vaaranna uudelleenjärjestelyprosessin tehokkuutta, tai jos jäsenvaltioilla on muita yhtä tehokkaita välineitä sen varmistamiseksi, että osakkeenomistajat eivät kohtuuttomalla tavalla estä sellaisen uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä tai toteuttamista, jonka avulla yrityksen elinkelpoisuus voitaisiin palauttaa. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä erityistä huomiota niiden säännösten tehokkuuteen, jotka koskevat yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä ja uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamista, sillä vaatimus osakkeenomistajien yhtiökokouksen koolle kutumisesta tai yhtiökokouksen päätökset eivät saisi heikentää niitä epäasianmukaisesti. Direktiivi (EU) 2017/1132 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti. Jäsenvaltioilla olisi oltava harkintavaltaa niiden arvioimassa, mitkä poikkeukset ovat tarpeen kansallisen yhtiöoikeuden yhteydessä, jotta tämä direktiivi voidaan panna tehokkaasti täytäntöön, ja niiden olisi myös voitava säätää vastaavista poikkeuksista direktiivin (EU) 2017/1132 soveltamiseen tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomissa maksukyvyttömyysmenettelyissä, joissa voidaan toteuttaa uudelleenjärjestelytoimenpiteitä.
- (97) Tietolomakkeen laatimista ja sen myöhempää muuttamista varten komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (98) Komission olisi tehtävä tutkimus sen arvioimiseksi, onko tarpeen esittää säädöshdotuksia, jotka koskevat sellaisten henkilöiden maksukyvyttömyyttä, jotka eivät harjoita elinkeino- tai liiketoimintaa, käsiteollisuutta tai ammattitoimintaa ja jotka kuluttajina ovat vilpittömässä mielessä tilapäisesti tai pysyvästi kykenemättömiä maksamaan velkojaan niiden erääntyessä. Tällaisessa tutkimuksessa olisi selvitettävä, olisiko näille henkilöille turvattava perushyödykkeiden ja -palvelujen saatavuus, jotta heille voitaisiin taata ihmisarvoiset elinolot.
- (99) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osaluista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽²²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

(100) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, koska uudelleenjärjestelyä ja maksukyvyttömyyttä koskevien kansallisten puitteiden eroavuudet aiheuttaisivat edelleen esteitä pääoman vapaan liikkuvuuden ja sijoittautumisvapauden käytölle, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(101) Euroopan keskuspankki antoi lausunnon 7 päivänä kesäkuuta 2017 ⁽²³⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat
 - a) ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteita, joita voidaan soveltaa taloudellisissa vaikeuksissa oleviin velallisiin, joita koskee todennäköinen maksukyvyttömyys, maksukyvyttömyyden estämiseksi ja velallisen elinkelpoisuuden varmistamiseksi;
 - b) menettelyjä, joiden avulla maksukyvyttömät yrittäjät voivat vapautua veloista; ja
 - c) toimenpiteitä, joilla parannetaan uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen tehokkuutta.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettuihin menettelyihin silloin, kun ne koskevat velallisia, jotka ovat
 - a) direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 1 ja 4 alakohdassa määriteltyjä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä;
 - b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjä luottolaitoksia;
 - c) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyjä sijoituspalveluyrityksiä tai 7 alakohdassa määriteltyjä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä;
 - d) asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä keskusvastapuolia;
 - e) asetuksen (EU) N:o 909/2014 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä arvopaperikeskuksia;
 - f) direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuja muita rahoituslaitoksia ja yhteisöjä;
 - g) kansallisen lainsäädännön mukaisia julkisyhteisöjä; ja
 - h) luonnollisia henkilöitä, jotka eivät ole yrittäjiä.
3. Jäsenvaltiot voivat jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle 1 kohdassa tarkoitetut menettelyt silloin, kun ne koskevat velallisia, jotka ovat muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja rahoituspalveluja tarjoavia rahoitusyhteisöjä, joihin sovelletaan erityisiä järjestelyjä, joiden mukaan kansallisilla valvonta- tai kriisinratkaisuviranomaisilla on vastaavat laajat valtuudet puuttua niiden asioihin kuin ne valtuudet, joista säädetään unionin ja kansallisessa lainsäädännössä 2 kohdassa tarkoitettujen rahoitusyhteisöjen osalta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä erityisistä järjestelyistä komissiolle.
4. Jäsenvaltiot voivat ulottaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisen koskemaan maksukyvyttömiä luonnollisia henkilöitä, jotka eivät ole yrittäjiä.

Jäsenvaltiot voivat rajata 1 kohdan a alakohdan soveltamisen koskemaan ainoastaan oikeushenkilöitä.

⁽²³⁾ EUVL C 236, 21.7.2017, s. 2.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää, että seuraavat saatavat jätetään 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden soveltamisalan tai vaikutuksen ulkopuolelle:

- a) nykyisten ja entisten työntekijöiden maksamatta olevat nykyiset ja tulevat saatavat;
- b) elatusapusaatavat, jotka johtuvat perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteesta; tai
- c) velallisen sopimussuhteen ulkopuolisesta vahingonkorvausvastuusta johtuvat saatavat.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet eivät vaikuta kertyneisiin ammatillista lisäeläkettä koskeviin oikeuksiin.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'uudelleenjärjestelyllä' toimenpiteitä, joilla pyritään velallisen liiketoiminnan uudelleenjärjestelyyn ja joihin kuuluu velallisen varojen ja velkojen koostumuksen, ehtojen tai rakenteen tai velallisen pääomarakenteen minkä tahansa muun osan muuttaminen, kuten varojen tai yrityksen osien myynti ja, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, yrityksen myynti toimintaa jatkavana yrityksenä sekä tarvittavat toiminnalliset muutokset, tai näiden yhdistelmä;
- 2) 'asianosaisilla osapuolilla' velkoja, mukaan lukien soveltuvin osin kansallisen lainsäädännön mukaisesti työntekijät, tai velkojaryhmiä, joiden saataviin uudelleenjärjestelyohjelma suoraan vaikuttaa, ja soveltuvin osin kansallisen lainsäädännön mukaisesti sellaisia oman pääoman haltijoita, joiden etuihin uudelleenjärjestelyohjelma suoraan vaikuttaa;
- 3) 'oman pääoman haltijalla' henkilöä, jolla on omistusosuus velallisesta tai velallisen liiketoiminnasta, mukaan luettuna osakkeenomistaja, siltä osin kuin kyseinen henkilö ei ole velkoja;
- 4) 'yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisellä' tilannetta, jossa lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen hyväksynnällä tai lain nojalla pidätetään väliaikaisesti velkojan oikeus vaatia saatavaa velalliselta ja, kansallisen lainsäädännön niin salliessa, ulkopuoliselta vakuudenantajalta oikeudellisessa, hallinnollisessa tai muussa menettelyssä taikka oikeus ulosmitata velallisen omaisuus tai liiketoiminta tai muuttaa se rahaksi tuomioistuinten ulkopuolella;
- 5) 'täyttämättä olevalla sopimuksella' velallisen ja yhden tai useamman velkojan välistä sopimusta, jonka nojalla osapuolilla on velvoitteita täyttämättä silloin, kun yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen myönnetään tai sitä sovelletaan;
- 6) 'velkojen etua koskevalla testillä' testiä, joka suoritetaan hyväksytysti, jos eri mieltä oleva velkoja ei joutuisi uudelleenjärjestelyohjelman seurauksena huonompaan asemaan kuin asemaan, jossa tällainen velkoja olisi siinä tapauksessa, että sovellettaisiin likvidaatioon liittyvää kansallisen lainsäädännön mukaista tavanomaista maksunsaantijärjestystä, joko niin, että yrityksen toiminta likvidoitaisiin osina tai myymällä se toimintaa jatkavana yrityksenä, tai seuraavaksi parhaassa vaihtoehtoisessa skenaariossa, jos uudelleenjärjestelyohjelmaa ei vahvistettaisi;
- 7) 'uudella rahoituksella' mitä tahansa olemassa olevan tai uuden velkojan uudelleenjärjestelyohjelman toteuttamiseksi antamaa uutta rahoitustukea, joka sisältyy kyseiseen ohjelmaan;
- 8) 'väliaikaisella rahoituksella' olemassa olevan tai uuden velkojan antamaa uutta rahoitustukea, joka käsittää vähintään yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen aikana annetun kohtuullisen rahoitustuen, joka on välittömästi tarpeen, jotta velallisen liiketoiminta voi jatkua tai jotta voidaan säilyttää kyseisen liiketoiminnan arvo tai lisätä sitä;
- 9) 'yrittäjällä' elinkeino- tai liiketoimintaa, käsiteollisuutta tai itsenäistä ammattitoimintaa harjoittavaa luonnollista henkilöä;
- 10) 'täysimittaisella veloista vapauttamisella' sitä, että yrittäjien jäljellä olevien vapautettavissa olevien velkojen täytäntöönpano poissuljetaan tai että jäljellä oleva vapautettavissa oleva velka sellaisenaan peruutetaan osana menettelyä, johon voi sisältyä omaisuuserien rahaksi muuttaminen tai takaisinmaksuohjelma tai molemmat;
- 11) 'takaisinmaksuohjelmalla' maksuohjelmaa, jossa maksukyvytön yrittäjä maksaa velkojille tietyt summat tiettyinä päivinä, tai säännöllistä siirtoa, jossa hän siirtää velkojille tietyn osan veloista vapauttamiseen kuuluvana aikana käytettävissä olevista yrittäjän tuloista;

- 12) 'uudelleenjärjestelyselvittäjällä' henkilöä tai elintä, jonka lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on määrännyt toteuttamaan erityisesti yhden tai useamman seuraavista tehtävistä:
- a) velallisen tai velkojen avustaminen uudelleenjärjestelyohjelman laatimisessa tai sitä koskevissa neuvotteluissa;
 - b) velallisen toiminnan valvonta uudelleenjärjestelyohjelmaa koskevien neuvottelujen aikana ja siitä raportointinen lainkäyttö- tai hallintoviranomaiselle;
 - c) velallisen omaisuuserien tai liiketoiminnan ottaminen osittaiseen määräysvaltaan neuvottelujen ajaksi.
2. Tässä direktiivissä seuraavat käsitteet on ymmärrettävä siten, kuin ne on määritelty kansallisessa lainsäädännössä:
- a) maksukyvyttömyys;
 - b) maksukyvyttömyyden todennäköisyys;
 - c) mikroyritykset sekä pienet ja keskisuuret yritykset ("mikro- ja pk-yritykset").

3 artikla

Varhaisvaroitusvälineet ja tiedonsaanti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velallisilla on käytettävissään ainakin yksi selkeä ja läpinäkyvä varhaisvaroitusväline, jonka avulla voidaan havaita maksukyvyttömyyden todennäköisyyteen mahdollisesti johtavia seikkoja ja joka voi ilmaista velallisille, että toimenpiteisiin on ryhdyttävä viipymättä.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat hyödyntää ilmoituksissa ja viestinnässä ajantasaisia tietotekniikoita.

2. Varhaisvaroitusvälineet voivat sisältää

- a) mekanismeja, jotka varoittavat, jos velallinen ei ole suorittanut tiettyntyyppisiä maksuja;
- b) julkisten tai yksityisten organisaatioiden tarjoamia neuvontapalveluja;
- c) kansallisen oikeuden mukaisia kannustimia kolmansille osapuolille, joilla on hallussaan merkityksellistä tietoa velallisesta, kuten kirjanpitäjille sekä vero- ja sosiaaliturvaviranomaisille, joilla näitä kannustetaan ilmoittamaan velalliselle negatiivisesta kehityksestä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velallisilla ja työntekijöiden edustajilla on käytettävissään asianmukaiset ja ajantasaiset tiedot varhaisvaroitusvälineiden sekä uudelleenjärjestelyä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyiden ja toimenpiteiden saatavuudesta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot varhaisvaroitusvälineiden saatavuudesta on julkisesti saatavilla verkossa ja että kyseiset tiedot ovat erityisesti mikro- ja pk-yritysten osalta saatavilla helposti ja että ne esitetään käyttäjäystävällisessä muodossa.

5. Jäsenvaltiot voivat avustaa työntekijöiden edustajia velallisen taloudellisen tilanteen arvioinnissa.

II OSASTO

ENNALTAEHKÄISEVIEN UUELLEENJÄRJESTELYJEN PUITTEET

1 LUKU

Ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden saatavuus

4 artikla

Ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden saatavuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun maksukyvyttömyys näyttää todennäköiseltä, velallisilla on käytettävissään ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet, joiden avulla ne voivat toteuttaa uudelleenjärjestelyt välttääkseen maksukyvyttömyyden ja varmistaakseen elinkelpoisuutensa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita ratkaisuja maksukyvyttömyyden välttämiseksi ja näin suojella työpaikkoja ja jatkaa liiketoimintaa.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että velalliset, jotka ovat saaneet tuomion kansallisen lainsäädännön mukaisten kirjanpitovelvoitteiden vakavasta rikkomisesta, saavat käyttää ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteita vasta sitten, kun kyseiset velalliset ovat toteuttaneet asianmukaiset toimenpiteet korjatakseen seikat, jotka olivat tuomion perusteina, jotta velkojille voidaan antaa tarvittavat tiedot päätöksentekoa varten uudelleenjärjestelyä koskevien neuvottelujen aikana.

3. Jäsenvaltiot voivat säilyttää tai ottaa käyttöön kansallisen lainsäädännön mukaisen elinkelpoisuustestin edellyttäen, että testin tarkoituksena on sulkea menettelyn ulkopuolelle velalliset, joilla ei ole elinkelpoisuuskäymä, ja että testi voidaan suorittaa ilman vahinkoa velallisen omaisuudelle.

4. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa niiden kertojen määrää, jolloin velallinen voi käyttää tässä direktiivissä säädettyjä ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteita tietyn ajanjakson aikana.

5. Tässä direktiivissä säädetty ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet voivat muodostua yhdestä tai useammasta menettelystä, toimenpiteestä tai säännöksestä, joista jotkin voidaan toteuttaa tuomioistuimen ulkopuolella, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta muihin kansallisen lainsäädännön mukaisiin uudelleenjärjestelyjen puitteisiin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uudelleenjärjestelyn puitteissa annetaan velallisille ja asianosaisille osapuolille tässä osastossa säädetty oikeudet ja takeet johdonmukaisella tavalla.

6. Jäsenvaltiot voivat antaa säännöksiä, joilla rajoitetaan lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten osallistuminen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteissa tilanteisiin, joissa se on välttämätöntä ja oikeasuhteista, kuitenkin siten, että turvataan asianosaisten osapuolten ja asiaankuuluvien sidosryhmien oikeudet.

7. Tässä direktiivissä säädettyjen ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteiden on oltava käytettävissä velallisten hakemuksesta.

8. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tämän direktiivin mukaiset ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteet ovat käytettävissä myös velkojen ja työntekijöiden edustajien pyynnöstä velallisen suostumuksella. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän velallisen hyväksyntää koskevan vaatimuksen tilanteisiin, joissa velalliset ovat mikro- ja pk-yrityksiä.

2 LUKU

Ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevien neuvottelujen helpottaminen

5 artikla

Velallisen määräysvalta omaisuuteensa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velalliset, jotka aloittavat ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn, saavat pitää täydellisen tai ainakin osittaisen määräysvallan omaisuuteensa ja päivittäiseen liiketoimintaansa.

2. Lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tarvittaessa päättää uudelleenjärjestelyselvittäjän määräämisestä tapauskohtaisesti, lukuun ottamatta tiettyjä olosuhteita, joissa jäsenvaltiot voivat edellyttää selvittäjän määräämistä aina.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että uudelleenjärjestelyselvittäjä määrätään avustamaan velallista ja velkoja ohjelman laatimisessa ja sitä koskevissa neuvotteluissa ainakin seuraavissa tapauksissa:

- a) kun lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on myöntänyt 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti yksittäisten täytäntöönpanotoimien yleisen keskeyttämisen ja lainkäyttö- tai hallintoviranomainen päättää, että tällainen uudelleenjärjestelyselvittäjä tarvitaan turvaamaan osapuolten edut;
- b) kun lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen on vahvistettava uudelleenjärjestelyohjelma menettelyllä, jossa eri mieltä olevat velkojaryhmät pakotetaan uudelleenjärjestelyyn 11 artiklan mukaisesti; tai
- c) kun velallinen tai velkojen enemmistö pyytää sitä edellyttäen, että viimeksi mainitussa tapauksessa velkojat huolehtivat uudelleenjärjestelyselvittäjän kuluista.

6 artikla

Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velallisille voidaan myöntää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen uudelleenjärjestelyohjelmaa koskevien neuvottelujen tukemiseksi ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteissa.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat kieltäytyä myöntämästä yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä, jos se ei ole välttämätön tai jos sillä ei saavutettaisi ensimmäisessä alakohdassa säädettyä tavoitetta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen voi koskea kaikenlaisia saatavia, myös vakuudellisia saatavia ja etuoikeutettuja saatavia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 ja 5 kohdan soveltamista.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen voi olla luonteeltaan yleinen, jolloin se koskee kaikkia velkojia, tai rajoitettu, jolloin se koskee yhtä tai useampaa yksittäistä velkojaa tai velkojaryhmää.

Jos keskeyttäminen on rajoitettu, sitä sovelletaan vain velkoihin, joille on ilmoitettu kansallisen lainsäädännön mukaisesti 1 kohdassa tarkoitetuista uudelleenjärjestelyohjelmaa koskevista neuvotteluista tai keskeyttämisestä.

4. Jäsenvaltiot voivat tarkkaan määritellyissä olosuhteissa jättää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen ulkopuolelle tietyt saatavat tai saatavien tyypit, kun se on asianmukaisesti perusteltua ja kun

a) täytäntöönpano ei todennäköisesti vaaranna liiketoiminnan uudelleenjärjestelyä; tai

b) keskeyttäminen aiheuttaisi näiden saatavien velkojille kohtuutonta haittaa.

5. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta työntekijöiden maksamatta oleviin saataviin.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa 2 kohtaa työntekijöiden saataviin, jos ja siltä osin kuin jäsenvaltiot varmistavat, että tällaisten saatavien maksamiselle annetaan ennaltaehkäisevien uudelleenjärjestelyjen puitteissa samantasoinen suoja.

6. Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen alkuperäinen kesto on rajoitettava enintään neljään kuukauteen.

7. Sen estämättä, mitä 6 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten jatkaa yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen kestoa tai myöntää uuden yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen velallisen, velkojan tai tarvittaessa uudelleenjärjestelyselvittäjän pyynnöstä. Tällainen yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen jatkaminen tai uusi keskeyttäminen myönnetään vain tarkkaan määritellyissä olosuhteissa, kun tällainen jatkaminen tai uuden keskeyttämisen myöntäminen on asianmukaisesti perusteltua, kuten silloin kun

a) uudelleenjärjestelyohjelmaa koskevissa neuvotteluissa on edistytty;

b) yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen jatkaminen ei aiheuta kohtuutonta haittaa asianosaisten osapuolten oikeuksille tai eduille; tai

c) maksukyvyyttömyysmenettelyä, joka saattaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti johtaa velallisen likvidaatioon, ei vielä ole aloitettu velallisen osalta.

8. Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen, sen jatkaminen ja uusiminen mukaan lukien, kokonaiskesto ei saa ylittää kahtatoista kuukautta.

Jos jäsenvaltiot aikovat panna tämän direktiivin täytäntöön yhden tai useamman sellaisen menettelyn tai toimenpiteen avulla, joka ei täytä asetuksen (EU) 2015/848 liitteen A mukaisia ilmoittamisedellytyksiä, keskeyttämisen kokonaiskesto rajoitetaan enintään neljään kuukauteen, jos velallisen pääntressien keskus on siirretty toisesta jäsenvaltiosta ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista koskevan pyynnön tekemistä edeltäneiden kolmen kuukauden aikana.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat lopettaa yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen seuraavissa tapauksissa:

a) keskeyttäminen ei enää täytä neuvottelujen tukemisen tavoitetta esimerkiksi, jos käy ilmeiseksi, että sellainen osa velkojia, joka kansallisen lainsäädännön nojalla pystyisi estämään uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymisen, ei kannata neuvottelujen jatkamista;

b) velallisen tai uudelleenjärjestelyselvittäjän pyynnöstä;

- c) kansallisen lainsäädännön niin salliessa, jos yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen aiheuttaa tai aiheuttaisi kohtuutonta haittaa yhdelle tai useammalle velkojalle tai yhdelle tai useammalle velkojaryhmälle; tai
- d) kansallisen lainsäädännön niin salliessa, jos keskeyttäminen johtaa velkojan maksukyvyttömyyteen.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa ensimmäisen alakohdan mukaisen yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen lopettamista koskevan toimivallan tilanteisiin, joissa velkojilla ei ole ollut mahdollisuutta tulla kuulluiksi ennen keskeyttämisen voimaantuloa tai ennen lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen myöntämää keskeyttämisen jatkamista.

Jäsenvaltiot voivat säätää vähimmäisajasta, joka ei ylitä 6 kohdassa tarkoitettua aikarajaa ja jonka kuluessa yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä ei voida lopettaa.

7 artikla

Yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen seuraukset

1. Jos kansallisessa lainsäädännössä säädetty velallisen velvollisuus hakea sellaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista, joka voisi johtaa velallisen likvidaatioon, tulee ajankohtaiseksi yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen aikana, velvollisuuden soveltaminen keskeytyy kyseisen keskeyttämisen ajaksi.

2. Edellä olevan 6 artiklan mukainen yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen tarkoittaa sitä, ettei keskeyttämisen aikana voida aloittaa yhden tai useamman velkojan pyynnöstä maksukyvyttömyysmenettelyä, joka voisi johtaa velallisen likvidaatioon.

3. Jäsenvaltiot voivat poiketa 1 ja 2 kohdasta tilanteissa, joissa velallinen ei pysty maksamaan velkojaan niiden erääntyessä. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomainen voi päättää pitää yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen voimassa, jos sellaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen, joka voisi johtaa velallisen likvidaatioon, ei olisi kyseisen tapauksen olosuhteiden perusteella velkojien yleisen edun mukaista.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä säännöistä, joilla estetään velkoja, joita täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen koskee, pidättämästä suorituksesta tai irtisanomasta, nopeuttamasta tai millään muulla tavoin muuttamasta välttämättömiä täyttämättä olevia sopimuksia velallisen vahingoksi sellaisten velkojen vuoksi, jotka syntyivät ennen täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä, ainoastaan sillä perusteella, että velallinen ei ole maksanut niitä. Välttämättöminä täyttämättä olevina sopimuksina on pidettävä täyttämättä olevia sopimuksia, jotka ovat välttämättömiä päivittäisen liiketoiminnan jatkamisen kannalta, mukaan lukien kaikkia sellaisia toimituksia koskevat sopimukset, joiden keskeyttäminen johtaisi velallisen toiminnan keskeyttämiseen.

Ensimmäinen alakohta ei estä jäsenvaltioita antamasta tällaisille velkojille asianmukaisia takeita sen estämiseksi, että kyseinen alakohta aiheuttaa tällaisille velkojille kohtuutonta haittaa.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä kohtaa sovelletaan myös täyttämättä oleviin sopimuksiin, jotka eivät ole välttämättömiä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkojen ei anneta pidättä suorituksesta tai irtisanoa, nopeuttaa tai millään muulla tavoin muuttaa tällaisia täyttämättä olevia sopimuksia velallisen vahingoksi sellaisen sopimuslausekkeen nojalla, jossa määrätään tällaisista toimenpiteistä, yksinomaan sillä perusteella että

- a) ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista on pyydetty;
- b) yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä on haettu;
- c) ennaltaehkäisevä uudelleenjärjestelymenettely on aloitettu; tai
- d) yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttäminen on myönnetty.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, ettei yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämistä sovelleta rahoitus-, energia- ja hyödykemarkkinoilla nettoutusjärjestelyihin, mukaan luettuna sulkeutuvan nettoutuksen järjestelyt, myöskään sellaisissa tilanteissa, joissa ei sovelleta 31 artiklan 1 kohtaa, jos tällaiset järjestelyt ovat täytäntöönpanokelpoisia kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaan. Keskeytystä sovelletaan kuitenkin velkojan velalliseen kohdistaman sellaisen saatavan täytäntöönpanoon, joka on syntynyt nettoutusjärjestelyn toteuttamisen tuloksena.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta tavaroiden, palvelujen tai energian toimituksia koskeviin sopimuksiin, jotka ovat välttämättömiä velallisen liiketoiminnan jatkuvuuden kannalta, elleivät nämä sopimukset ole muodoltaan pörssissä tai muilla markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevia sellaisia positioita, jotka voidaan milloin tahansa lunastaa niiden markkina-arvoon.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos uudelleenjärjestelyohjelmaa ei ole hyväksytty yksittäisten täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen päättyessä, tämä ei itsessään johda sellaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamiseen, joka voisi johtaa velallisen likvidaatioon, paitsi jos muut kansallisessa lainsäädännössä säädetyt edellytykset menettelyn aloittamiseksi täyttyvät.

3 LUKU

Uudelleenjärjestelyohjelmat

8 artikla

Uudelleenjärjestelyohjelmien sisältö

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että uudelleenjärjestelyohjelmissa, jotka on toimitettu hyväksyttäväksi 9 artiklan mukaisesti tai lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen vahvistettaviksi 10 artiklan mukaisesti, on ainakin seuraavat tiedot:

- a) velallisen henkilöllisyys;
- b) velallisen varat ja velat uudelleenjärjestelyohjelman toimittamisen hetkellä, mukaan lukien varojen arvo, kuvaus velallisen taloudellisesta tilanteesta ja työntekijöiden asemasta ja kuvaus velallisen vaikeuksien laajuudesta ja syistä;
- c) asianosaiset osapuolet, joko mainittuina nimeltä tai kuvailtuina velkatyypeittäin kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sekä niiden saatavat tai edut, jotka sisältyvät uudelleenjärjestelyohjelmaan;
- d) tarvittaessa ryhmät, joihin asianosaiset osapuolet on jaoteltu uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä varten, ja kunkin ryhmän saatavien ja etujen arvot;
- e) tarvittaessa osapuolet, joihin uudelleenjärjestelyohjelma ei vaikuta, joko mainittuina nimeltä tai kuvattuina velkatyypeittäin kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sekä kuvaus syistä, joiden vuoksi ehdotetaan, että ohjelma ei vaikuta niiden saataviin tai etuihin;
- f) tarvittaessa uudelleenjärjestelyselvittäjän henkilöllisyys;
- g) uudelleenjärjestelyohjelman ehdot, erityisesti seuraavat:
 - i) edellä 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettut ehdotettut uudelleenjärjestelytoimenpiteet;
 - ii) tarvittaessa ehdotettujen uudelleenjärjestelytoimenpiteiden ehdotettu kesto;
 - iii) järjestelyt, jotka koskevat työntekijöiden edustajille tiedottamista ja heidän kuulemistaan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
 - iv) tarvittaessa yleiset kokonaisvaikutukset työpaikkoihin, kuten irtisanomiset, lyhennetty työaika tai muut vastaavat;
 - v) velallisen arvioitua rahoitusvirrat, jos tästä säädetään kansallisessa lainsäädännössä; ja
 - vi) uusi rahoitus, joka on tarkoitus saada uudelleenjärjestelyohjelman perusteella, ja syyt, joiden vuoksi uutta rahoitusta tarvitaan ohjelman toteuttamiseksi;
- h) perustelut, joissa selostetaan, miksi velallisen maksukyvyttömyyden välttäminen ja liiketoiminnan elinkelpoisuuden varmistaminen on ohjelman avulla kohtuudella odotettavissa, mukaan luettuina ohjelman onnistumisen kannalta välttämättömät ennakkoehtotyöt. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että perustelut laatii tai hyväksyy joko ulkopuolinen asiantuntija tai uudelleenjärjestelyselvittäjä, jos tällainen selvittäjä on määrätty.

2. Jäsenvaltioiden on asetettava saataville verkossa uudelleenjärjestelyohjelmien kattava tarkistuslista, joka on mukautettu mikro- ja pk-yritysten tarpeisiin. Tarkistuslistan on sisällettävä käytännön ohjeita siitä, miten uudelleenjärjestelyohjelma on laadittava kansallisen lainsäädännön mukaan.

Tarkistuslista on asetettava saataville jäsenvaltion kaikilla virallisilla kielillä. Jäsenvaltioiden on harkittava tarkistuslistan asettamista saataville vähintään yhdellä muulla, erityisesti kansainvälisessä liiketoiminnassa käytettävällä kielellä.

9 artikla

Uudelleenjärjestelyohjelmien hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siitä riippumatta, kuka hakee ennaltaehkäisevän uudelleenjärjestelymenettelyn aloittamista 4 artiklan mukaisesti, velallisilla on oikeus toimittaa uudelleenjärjestelyohjelmia asianosaisten osapuolten hyväksyttäväksi.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että velkojilla ja uudelleenjärjestelyselvittäjillä on oikeus toimittaa uudelleenjärjestelyohjelmia, ja vahvistaa toimittamista koskevat edellytykset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaisilla osapuolilla on oikeus äänestää uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymisestä.

Osapuolilla, joihin uudelleenjärjestelyohjelma ei vaikuta, ei ole oikeutta äänestää sen hyväksymisestä.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jättää äänioikeudetta seuraavat:

- a) oman pääoman haltijat;
- b) velkojat, joiden saatavat ovat tavallisten vakuudettomien velkojien saatavia huonommassa asemassa likvidaatiomenettelyyn liittyvässä tavanomaisessa maksunsaantijärjestyksessä; tai
- c) velalliseen tai velallisen liiketoimintaan yhteydessä oleva osapuoli, joka on kansallisen lainsäädännön mukaisessa eturistiriitatilanteessa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaiset osapuolet käsitellään eri ryhminä, jotka perustuvat todennettavissa oleviin riittävän yhteneviin etuihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Vähintäänkin vakuudellisten ja vakuudettomien saatavien velkojat on käsiteltävä erillisinä ryhminä uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymiseksi.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että työntekijöiden saatavat on käsiteltävä omana ryhmänään.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että velalliset, jotka ovat mikro- ja pk-yrityksiä, voivat päättää olla käsittelemättä asianosaisia osapuolia erillisinä ryhminä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ryhmien muodostaminen tehdään ottaen erityisesti huomioon muita heikommassa asemassa olevien velkojien, kuten pienten toimittajien, suojele.

5. Lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tutkii äänestysoikeudet ja ryhmien muodostamisen, kun uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamista koskeva pyyntö on toimitettu.

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tutkii ja vahvistaa äänestysoikeudet ja ryhmien muodostamisen aikaisemmin kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaiheessa.

6. Asianosaiset osapuolet ovat hyväksyneet uudelleenjärjestelyohjelman, kun sitä kannattaa kussakin ryhmässä saatavien tai etujen arvon perusteella määritelty enemmistö. Jäsenvaltiot voivat lisäksi edellyttää, että ohjelmaa kannattaa asianosaisten osapuolten lukumäärän perusteella määritelty enemmistö kussakin ryhmässä.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä varten vaaditut enemmistöt. Nämä enemmistöt eivät saa olla suurempia kuin 75 prosenttia kunkin ryhmän saatavien tai etujen arvosta tai tapauksen mukaan kunkin ryhmän asianosaisten osapuolten lukumäärästä.

7. Sen estämättä, mitä 2–6 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että muodollinen äänestys uudelleenjärjestelyohjelmasta voidaan korvata vaaditun enemmistön kanssa tehdyllä sopimuksella.

10 artikla

Uudelleenjärjestelyohjelmien vahvistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ainakin seuraavat uudelleenjärjestelyohjelmat sitovat osapuolia vain, jos lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on vahvistanut ne:

- a) uudelleenjärjestelyohjelmat, jotka vaikuttavat eri mieltä olevien asianosaisten osapuolten saataviin tai etuihin;
- b) uudelleenjärjestelyohjelmat, joihin sisältyy uutta rahoitusta;
- c) uudelleenjärjestelyohjelmat, joiden johdosta yli 25 prosenttia työvoimasta menettää työpaikkansa, jos tällainen menetys sallitaan kansallisessa lainsäädännössä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellytykset, joiden täyttyessä lainkäyttö- tai hallintoviranomainen voi vahvistaa uudelleenjärjestelyohjelman, on määritelty selkeästi ja että niihin sisältyvät vähintään seuraavat:

- a) uudelleenjärjestelyohjelma on hyväksytty 9 artiklan mukaisesti;
- b) samaan ryhmään kuuluvia velkoja, joiden edut ovat riittävän yhtenevät, kohdellaan yhdenvertaisesti ja tavalla, joka on niiden saatavien mukaisessa suhteessa;
- c) ilmoitus uudelleenjärjestelyohjelmasta on toimitettu kaikille asianosaisille osapuolille kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- d) eri mieltä olevien velkojen tapauksessa uudelleenjärjestelyohjelma on velkojen etua koskevan testin mukainen;
- e) tapauksen mukaan uusi rahoitus on tarpeen uudelleenjärjestelyohjelman toteuttamiseksi eikä aiheuta velkojen eduille kohtuutonta haittaa.

Lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tutkii ensimmäisen alakohdan d alakohdan noudattamisen ainoastaan, jos uudelleenjärjestelyohjelma riitautetaan kyseisellä perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat kieltäytyä vahvistamasta uudelleenjärjestelyohjelmaa, jos velallisen maksukyvyttömyyden välttäminen tai liiketoiminnan elinkelpoisuuden varmistaminen ei ole sen avulla kohtuudella odotettavissa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos lainkäyttö- tai hallintoviranomaista vaaditaan vahvistamaan uudelleenjärjestelyohjelma, jotta siitä tulisi sitova, päätös on tehtävä tehokkaasti asian joutuisaa käsittelyä silmällä pitäen.

11 artikla

Eri mieltä olevien velkojaryhmien pakottaminen uudelleenjärjestelyyn

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomainen voi vahvistaa uudelleenjärjestelyohjelman, jota asianosaiset osapuolet jokaisessa äänestysryhmässä eivät ole hyväksyneet 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla, joko velallisen ehdotuksesta tai velallisen hyväksynnällä, niin että ohjelma sitoo eri mieltä olevia äänestysryhmiä, edellyttäen että uudelleenjärjestelyohjelma täyttää ainakin seuraavat edellytykset:

- a) se on 10 artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen;
- b) sen on hyväksynyt
 - i) asianosaisten osapuolten äänestysryhmien enemmistö edellyttäen, että ainakin yksi näistä ryhmistä on vakuudellisten velkojen ryhmä tai maksunsaantijärjestyksessä tavallisten vakuudettomien velkojen edellä, tai jos tämä ei toteudu,
 - ii) vähintään yksi asianosaisten osapuolten äänestysryhmistä, tai kansallisen lainsäädännön niin salliessa, sellaisten osapuolten äänestysryhmä, joihin ohjelma vaikuttaa kielteisesti, ja joka on muu kuin oman pääoman haltijoista muodostuva ryhmä tai mikä tahansa muu ryhmä, joka velallisen toimivan yrityksen arvoon määrittämisen perusteella ei saisi mitään maksuja tai säilyttäisi mitään etuja tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, josta voitaisiin kohtuudella olettaa, ettei se saa mitään maksuja eikä säilytä mitään etuja, jos sovellettaisiin likvidaatimenettelyyn liittyvää tavanomaista maksunsaantijärjestystä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- c) siinä varmistetaan, että eri mieltä olevien asianosaisten velkojen äänestysryhmiä kohdellaan vähintään yhtä suotuisasti kuin mitä tahansa muuta samassa etuoikeusasemassa olevaa ryhmää ja suotuisammin kuin etuoikeussemaltaan heikompiä ryhmä; ja
- d) uudelleenjärjestelyohjelman mukaan mikään asianosaisten osapuolten ryhmä ei voi saada tai pitää itsellään saataviensa tai etujensa yhteenlaskettua määrää enempää.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat rajata velallisen hyväksynnän saamista koskevan vaatimuksen niihin tapauksiin, joissa velalliset ovat mikro- ja pk-yrityksiä.

Jäsenvaltiot voivat nostaa ohjelman hyväksymistä varten ensimmäisen alakohdan b alakohdan ii alakohdassa säädettyä tarvittavaa asianosaisten osapuolten ryhmien vähimmäismäärää tai, kansallisen lainsäädännön niin salliessa, niiden osapuolten ryhmien vähimmäismäärää, joihin uudelleenjärjestelyohjelma vaikuttaa kielteisesti.

2. Edellä 1 kohdan c alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat säätää, että eri mieltä olevaan äänestysryhmään kuuluvien asianosaisten velkojen saatavat suoritetaan täysimääräisesti samalla tavalla tai vastaavilla tavoilla, jos etuoikeussemaltaan heikomman ryhmän on tarkoitus saada maksuja tai säilyttää etuja uudelleenjärjestelyohjelmassa.

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, jotka poikkeavat ensimmäisestä alakohdasta, jos ne ovat välttämättömiä uudelleenjärjestelyohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi ja jos ohjelma ei aiheuta kohtuutonta haittaa minkään asianosaisen osapuolen oikeuksille tai eduille.

12 artikla

Oman pääoman haltijat

1. Jos jäsenvaltiot jättävät oman pääoman haltijat 9–11 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle, niiden on muilla keinoin varmistettava, että kyseiset oman pääoman haltijat eivät saa kohtuuttomalla tavalla estää tai haitata uudelleenjärjestelyohjelman hyväksymistä ja vahvistamista.
2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että oman pääoman haltijat eivät saa kohtuuttomalla tavalla estää tai haitata uudelleenjärjestelyohjelman toteuttamista.
3. Jäsenvaltiot voivat mukauttaa sitä, mitä tarkoitetaan tämän artiklan mukaisella kohtuuttomalla tavalla estämisellä tai haittaamisella, ottaen huomioon esimerkiksi sen, onko velallinen mikro- ja pk-yritys vai suuryritys, oman pääoman haltijoiden oikeuksiin vaikuttavat ehdotetut uudelleenjärjestelytoimenpiteet, oman pääoman haltijan tyyppin, sen, onko velallinen oikeushenkilö vai luonnollinen henkilö, tai sen, onko yhtiömiesten vastuu rajoitettu vai rajoittamaton.

13 artikla

Työntekijät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennaltaehkäisevää uudelleenjärjestelyä koskevat puitteet eivät vaikuta työntekijöiden yksilöllisiin ja kollektiivisiin oikeuksiin, jotka on vahvistettu unionin ja kansallisessa työlaissäädännössä, kuten seuraaviin oikeuksiin:
 - a) kollektiivinen neuvotteluoikeus ja oikeus työtaistelutoimiin; ja
 - b) oikeus saada tietoja ja tulla kuulluksi direktiivin 2002/14/EY ja direktiivin 2009/38/EY mukaisesti, erityisesti:
 - i) työntekijöiden edustajille tiedottaminen yrityksen tai laitoksen toiminnan ja taloudellisen tilanteen viimeaikaisesta ja oletettavissa olevasta kehityksestä, jotta he voivat viestiä velalliselle liiketoiminnan tilanteeseen liittyvistä huolista ja tarpeesta harkita uudelleenjärjestelymekanismeja;
 - ii) työntekijöiden edustajille tiedottaminen mahdollisista ennaltaehkäisevistä uudelleenjärjestelymenettelyistä, joilla saattaa olla vaikutusta työpaikkoihin, kuten työntekijöiden mahdollisuuteen periä palkkasaataviaan ja kaikkia tulevia maksuja, myös ammatillisia lisäeläkkeitä;
 - iii) työntekijöiden edustajille tiedottaminen ja heidän kuulemisensa uudelleenjärjestelyohjelmista ennen niiden esittämistä hyväksyttäväksi 9 artiklan mukaisesti tai lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen vahvistettaviksi 10 artiklan mukaisesti;
 - c) direktiiveillä 98/59/EY, 2001/23/EY ja 2008/94/EY taatut oikeudet.
2. Kun uudelleenjärjestelyohjelma sisältää toimenpiteitä, jotka muuttavat työjärjestelyjä tai sopimussuhteita työntekijöiden kanssa, toimenpiteiden on saatava kyseisten työntekijöiden hyväksyntä, jos kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa säädetään hyväksynnästä tällaisissa tapauksissa.

14 artikla

Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen suorittama arvonmääritys

1. Lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen on tehtävä päätös velallisen liiketoiminnan arvonmäärityksestä ainoastaan, jos eri mieltä oleva asianosainen osapuoli riitauttaa uudelleenjärjestelyohjelman joko sillä perusteella, että
 - a) edellä 2 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa säädettyä velkojen etua koskevaa testiä ei väitetyksi suoritettu hyväksytysti; tai
 - b) edellä 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa säädettyjä eri mieltä olevien velkojaryhmien uudelleenjärjestelyyn pakottamista koskevia edellytyksiä väitetyksi rikottiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaiset voivat nimittää asianmukaisen pätevyyden omaavia asiantuntijoita tai kuulla heitä tehdessään 1 kohdan mukaisen päätöksen arvonmäärittämisestä.
3. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että eri mieltä oleva asianosainen osapuoli voi esittää riitauttamisen lainkäyttö- tai hallintoviranomaiselle, jonka on määrä vahvistaa uudelleenjärjestelyohjelma.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että tällainen riitauttaminen voidaan esittää uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamispäätöstä koskevan muutoksenhaun yhteydessä.

15 artikla

Uudelleenjärjestelyohjelmien vaikutukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen vahvistamat uudelleenjärjestelyohjelmat velvoittavat kaikkia asianosaisia osapuolia, jotka on nimetty tai kuvattu 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uudelleenjärjestelyohjelma ei vaikuta niihin velkoihin, jotka eivät osallistuneet sen hyväksymiseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

16 artikla

Muutoksenhaku

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa lainsäädännössä säädetyllä tavalla muutosta uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamista tai hylkäämistä koskevaan lainkäyttöviranomaisen päätökseen haetaan ylemmältä lainkäyttöviranomaiselta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutosta uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamista tai hylkäämistä koskevaan hallintoviranomaisen päätökseen haetaan lainkäyttöviranomaiselta.

2. Muutoksenhaut on ratkaistava tehokkaasti joutuisaa käsittelyä silmällä pitäen.
3. Uudelleenjärjestelyohjelman vahvistamispäätöstä koskeva muutoksenhaku ei keskeytä ohjelman täytäntöönpanoa.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat säätää, että lainkäyttöviranomaiset voivat keskeyttää uudelleenjärjestelyohjelman tai sen osien täytäntöönpanon, jos se on tarpeen ja asianmukaista tietyn osapuolen etujen suojaamiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos 3 kohdan nojalla tehty muutoksenhaku hyväksytään, lainkäyttöviranomainen voi joko

- a) kumota uudelleenjärjestelyohjelman; tai
- b) vahvistaa uudelleenjärjestelyohjelman joko muutettuna, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, tai muutoksitta.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos ohjelma vahvistetaan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti, korvaus myönnetään osapuolelle, jolle on aiheutunut taloudellista tappiota ja jonka muutoksenhaku on hyväksytty.

4 LUKU

Uuden rahoituksen, väliaikaisen rahoituksen ja muiden uudelleenjärjestelyyn liittyvien liiketoimien suojaaminen

17 artikla

Uuden rahoituksen ja väliaikaisen rahoituksen suojaaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uutta rahoitusta ja väliaikaista rahoitusta suojataan asianmukaisella tavalla. Vähimmäisvaatimuksena on, että jos velallisesta tulee myöhemmin maksukyvytön,
 - a) uutta rahoitusta ja väliaikaista rahoitusta ei julisteta pätemättömäksi, mitätöitävissä olevaksi tai täytäntöönpanokelvottomaksi; ja että

- b) tällaisen rahoituksen myöntäjille ei aiheudu siviili-, hallinto- tai rikosoikeudellista vastuuta sillä perusteella, että tällainen rahoitus on velkojille vahingollinen, paitsi jos muut kansallisessa lainsäädännössä säädettyt lisäperusteet ovat käsillä.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohtaa sovelletaan uuteen rahoitukseen ainoastaan, jos lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on vahvistanut uudelleenjärjestelyohjelman, ja väliaikaiseen rahoitukseen, jos siihen on sovellettu ennakkovalvontaa.
3. Jäsenvaltiot voivat jättää 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle väliaikaisen rahoituksen, joka myönnetään sen jälkeen, kun velallisesta on tullut kyvytön maksamaan velkojaan niiden erääntyessä.
4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että uuden tai väliaikaisen rahoituksen antajilla on myöhemmissä maksukyvyttömyysmenettelyissä etuoikeus maksunsaantiin muihin velkoihin nähden, joiden saatavat muutoin olisivat maksunsaantijärjestyksessä vahvemmassa tai samassa asemassa.

18 artikla

Muiden uudelleenjärjestelyyn liittyvien liiketoimien suojaaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos velallinen tulee myöhemmin maksukyvyttömäksi, liiketoimia, jotka ovat kohtuullisia ja välittömästi tarpeen uudelleenjärjestelyohjelman neuvottelemisen kannalta, ei julisteta pätemättömiksi, mitätöitäviksi tai täytäntöönpanokelvottomiksi sillä perusteella, että nämä liiketoimet ovat velkojille vahingollisia, paitsi jos muut kansallisessa lainsäädännössä säädettyt lisäperusteet ovat käsillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan, jos lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on vahvistanut ohjelman tai jos kyseisiin liiketoimiin on sovellettu ennakkovalvontaa.
3. Jäsenvaltiot voivat jättää 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle liiketoimet, jotka on toteutettu sen jälkeen, kun velallisesta on tullut kyvytön maksamaan velkojaan niiden erääntyessä.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin kuuluvat vähintään seuraavat:
- a) uudelleenjärjestelyohjelman neuvottelemisesta, hyväksymisestä tai vahvistamisesta johtuvien maksujen ja -kustannusten maksaminen;
 - b) uudelleenjärjestelyyn läheisesti liittyvän asiantuntijaneuvonnan hankkimisesta aiheutuvien maksujen ja kustannusten maksaminen;
 - c) työntekijöille jo tehdystä työstä kuuluvien palkkojen maksaminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyä muuta suojaa;
 - d) muut kuin a–c alakohdassa tarkoitetut tavanomaiseen liiketoimintaan liittyvät maksut ja suoritukset.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos velallinen tulee myöhemmin maksukyvyttömäksi, liiketoimia, jotka ovat kohtuullisia ja välittömästi tarpeen uudelleenjärjestelyohjelman toteuttamiseksi ja jotka toteutetaan lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen vahvistaman uudelleenjärjestelyohjelman mukaisesti, ei julisteta pätemättömiksi, mitätöitäviksi tai täytäntöönpanokelvottomiksi sillä perusteella, että kyseiset liiketoimet ovat velkojille vahingollisia, paitsi jos muut kansallisessa lainsäädännössä säädettyt lisäperusteet ovat käsillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista.

5 LUKU

Johtajien velvollisuudet

19 artikla

Johtajien velvollisuudet, kun maksukyvyttömyys on todennäköinen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos maksukyvyttömyys on todennäköinen, johtajat ottavat asianmukaisesti huomioon ainakin seuraavat seikat:

- a) velkojen, oman pääoman haltijoiden ja muiden sidosryhmien intressit;
- b) tarpeen toteuttaa toimenpiteitä maksukyvyttömyyden välttämiseksi; ja
- c) tarpeen välttää tahallista tai törkeän huolimattonta menettelyä, joka vaarantaa yrityksen elinkelpoisuuden.

III OSASTO

VELOISTA VAPAUTTAMINEN JA ELINKEINOTOIMINNAN HARJOITTAMISKIELTO

20 artikla

Mahdollisuus vapautua veloista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksukyvyttömällä yrittäjällä on mahdollisuus ainakin yhteen menettelyyn, joka voi johtaa täysimittaiseen veloista vapauttamiseen tämän direktiivin mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että elinkeino- tai liiketoiminta, käsiteollisuus tai ammattitoiminta, johon maksukyvyttömän yrittäjän velat liittyvät, on lopetettu.

2. Niiden jäsenvaltioiden, joissa täysimittainen veloista vapauttaminen edellyttää, että yrittäjä maksaa takaisin osan veloista, on varmistettava, että tällainen takaisinmaksuvelvoite perustuu yrittäjän henkilökohtaiseen tilanteeseen ja erityisesti, että se on oikeasuhteinen yrittäjän ulosmittauskelpoisiin tai veloista vapauttamiseen kuluvana aikana käytettävissä oleviin tuloihin ja omaisuuseriin nähden ja että siinä otetaan huomioon velkojien kohtuudenmukaiset intressit.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrittäjillä, jotka on vapautettu veloista, on pääsy asiaankuuluviin ja ajantasaisiin tietoihin olemassa olevista kansallisista puitteista, joilla tuetaan yrittäjien liiketoimintaa, ja että yrittäjät voivat hyötyä tällaisista puitteista.

21 artikla

Veloista vapauttamiseen kuluva aika

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajanjakso, jonka kuluttua maksukyvyttömät yrittäjät voidaan vapauttaa kokonaan veloistaan, on enintään kolme vuotta alkaen viimeistään joko

- a) päivästä, jona menettelyssä, johon sisältyy takaisinmaksuohjelma, lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tekee päätöksen ohjelman vahvistamisesta tai ohjelman täytäntöönpano alkaa; tai
- b) missä tahansa muussa menettelyssä päivästä, jona lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tekee päätöksen menettelyn aloittamisesta, tai yrittäjän konkurssipesän muodostamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksukyvyttömät yrittäjät, jotka ovat noudattaneet velvollisuuksiaan, silloin kun tällaisia velvollisuuksia on kansallisen lainsäädännön mukaan olemassa, vapautetaan veloistaan veloista vapauttamiseen kuluvan ajan päätyttyä ilman tarvetta pyytää lainkäyttö- tai hallintoviranomaista aloittamaan menettely 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen lisäksi.

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, joiden mukaan lainkäyttö- tai hallintoviranomainen tarkistaa, onko yrittäjä noudattanut velvollisuuksiaan saadakseen vapautuksen veloistaan, sanotun kuitenkin vaikuttamatta ensimmäisen alakohdan soveltamiseen.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että täysimittainen veloista vapauttaminen ei estä sellaisen maksukyvyttömyysmenettelyn jatkamista, johon sisältyy yrittäjän sen omaisuuden muuttaminen rahaksi ja jakaminen, joka muodosti osan kyseisen yrittäjän konkurssipesästä veloista vapauttamiseen kuluvan ajan päättymispäivänä.

22 artikla

Elinkeinotoiminnan harjoittamiskielton voimassaoloaika

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos maksukyvyttömälle yrittäjälle myönnetään vapautus veloista tämän direktiivin mukaisesti, elinkeinotoiminnan harjoittamiskielto, joka estää häntä aloittamasta tai jatkamasta elinkeino- tai liiketoimintaa, käsiteollisuutta tai ammattitoimintaa ainoastaan sillä perusteella, että yrittäjä on maksukyvytön, lakkaa olemasta voimassa viimeistään veloista vapauttamiseen kuluvan ajan päättyessä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että veloista vapauttamiseen kuluvan ajan päätyttyä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltojen voimassaolo lakkaa ilman, että lainkäyttö- tai hallintoviranomaista on tarpeen pyytää aloittamaan menettely 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen lisäksi.

23 artikla

Poikkeukset

1. Jäsenvaltioiden on 20–22 artiklasta poiketen pidettävä voimassa tai otettava käyttöön säännöksiä, joilla evätään mahdollisuus veloista vapauttamiseen tai rajoitetaan sitä, peruutetaan myönnetty vapauttaminen tai pidennetään täysimittaiseen veloista vapauttamiseen kuluva aikaa tai elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoa silloin, kun maksukyvytön yrittäjä toimi kansallisen lainsäädännön mukaan velkojia tai muita sidosryhmiä kohtaan epärehellisesti tai vilpillisessä mielessä velkaantumisen yhteydessä, maksukyvyttömyysmenettelyn aikana tai velkojen takaisinmaksun yhteydessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisia todistustaakkaa koskevia sääntöjä.
2. Jäsenvaltiot voivat 20–22 artiklasta poiketen pitää voimassa tai ottaa käyttöön säännöksiä, joilla evätään mahdollisuus veloista vapauttamiseen tai rajoitetaan sitä, peruutetaan myönnetty vapauttaminen tai pidennetään täysimittaiseen veloista vapauttamiseen kuluva aikaa tai elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoa tietyissä tarkkaan määritellyissä olosuhteissa ja silloin kun tällaiset poikkeukset ovat asianmukaisesti perusteltuja, esimerkiksi kun
 - a) maksukyvytön yrittäjä on merkittäväällä tavalla rikkonut takaisinmaksuohjelman mukaisia velvoitteitaan tai muuta velkojen etujen turvaamiseen tarkoitettua oikeudellista velvoitetta, kuten velvoitetta maksimoida velkojen saama tuotto;
 - b) maksukyvytön yrittäjä ei ole noudattanut kansallisen ja unionin lainsäädännön mukaisia ilmoitus- tai yhteistyövelvoitteitaan;
 - c) on tehty veloista vapauttamista koskevia hakemuksia, joihin liittyy väärinkäyttöä;
 - d) on tehty uusi veloista vapauttamista koskeva hakemus tietyn ajan kuluessa siitä, kun maksukyvyttömälle yrittäjälle myönnettiin täysimittainen veloista vapauttaminen tai kun häneltä evättiin täysimittainen veloista vapauttaminen ilmoitus- tai yhteistyövelvoitteiden vakavan rikkomisen vuoksi;
 - e) velasta vapauttamiseen johtavasta menettelystä aiheutuneita kustannuksia ei ole katettu; tai
 - f) poikkeus on välttämätön velallisen ja yhden tai useamman velkojan oikeuksien välisen tasapainon takaamiseksi.
3. Poiketen siitä, mitä 21 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat pidentää veloista vapauttamiseen kuluva aikaa silloin, kun
 - a) lainkäyttö- tai hallintoviranomainen on hyväksynyt tai määrännyt suojatoimenpiteitä maksukyvyttömän yrittäjän ja tilanteen mukaan yrittäjän perheen vakituiseen asunnon turvaamiseksi tai yrittäjän elinkeino- tai liiketoiminnan, käsiteollisuuden tai ammattitoiminnan jatkamisen kannalta olennaisten varojen turvaamiseksi; tai
 - b) maksukyvyttömän yrittäjän ja soveltuvin osin yrittäjän perheen vakituista asuntoa ei ole muutettu rahaksi.
4. Jäsenvaltiot voivat jättää tiettyjä velkatyyppejä veloista vapauttamisen ulkopuolelle tai rajoittaa mahdollisuutta veloista vapauttamiseen taikka säätää niitä koskevasta pidemmästä vapauttamisajasta silloin, kun tällaiset poissulkemiset, rajoitukset tai pidemmät ajanjaksot ovat asianmukaisesti perusteltuja, kuten seuraavissa tapauksissa:
 - a) vakuusvelat;
 - b) rikosoikeudellisista seuraamuksista johtuvat tai niihin liittyvät velat;
 - c) sopimussuhteen ulkopuolisesta vahingonkorvausvastuusta johtuvat velat;
 - d) elatusvelvoitteita, jotka johtuvat perhe-, sukulaisuus-, avio- tai lankoussuhteesta, koskevat velat;
 - e) veloista vapauttamiseen johtavan menettelyn hakemisen tai aloittamisen jälkeen syntyneet velat; ja
 - f) veloista vapauttamiseen johtavan menettelyn kustannusten maksamisvelvoitteesta johtuvat velat.
5. Jäsenvaltiot voivat 22 artiklasta poiketen säätää pidemmästä tai toistaiseksi voimassa olevasta elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellosta, jos maksukyvytön yrittäjä kuuluu ammattikuntaan,
 - a) johon sovelletaan erityisiä eettisiä sääntöjä tai erityisiä mainetta tai asiantuntemusta koskevia sääntöjä, ja yrittäjä on rikkonut kyseisiä sääntöjä; tai
 - b) joka hoitaa toisten omaisuutta.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos maksukyvytön yrittäjä aikoo hakeutua kyseisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuun ammattiin.

6. Tämä direktiivi ei vaikuta kansallisiin sääntöihin, jotka koskevat muiden kuin 22 artiklassa tarkoitettujen lainkäyttö- tai hallintoviranomaisten määräämiä elinkeinotoiminnan harjoittamiskieltoja.

24 artikla

Ammattitoimintaan liittyviä ja henkilökohtaisia velkoja koskevien menettelyjen yhdistäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos maksukyvyttömällä yrittäjällä on sekä velkoja, jotka ovat syntyneet heidän elinkeino- tai liiketoimintansa, käsiteollisuutensa tai ammattitoimintansa yhteydessä että henkilökohtaisia velkoja, jotka ovat syntyneet tällaisen toiminnan ulkopuolella ja joita ei voida kohtuudella erottaa toisistaan, tällaisia velkoja, jos niistä voidaan vapauttaa, on käsiteltävä yhdessä ainoassa menettelyssä täysimittaisen veloista vapauttamisen saamista varten.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos ammattitoimintaan liittyvät velat ja henkilökohtaiset velat voidaan eritellä, täysimittaisen veloista vapauttamisen myöntämiseksi kyseisiä velkoja on käsiteltävä joko erillisissä mutta koordinoituissa menettelyissä tai samassa menettelyssä.

IV OSASTO

TOIMENPITEET UUELLEENJÄRJESTELYÄ, MAKSUKYVYTTÖMYYYTÄ JA VELOISTA VAPAUTTAMISTA KOSKEVIEN MENETTELYJEN TEHOSTAMISEKSI

25 artikla

Lainkäyttö- ja hallintoviranomaiset

Jollei oikeuslaitoksen riippumattomuudesta ja sen organisaation mahdollisista eroavuuksista eri puolilla unionia muuta johdu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) lainkäyttö- ja hallintoviranomaisten edustajat, jotka hoitavat uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevia menettelyjä, saavat asianmukaisen koulutuksen ja että heillä on tarvittava asiantuntemus tehtäviensä hoitamiseen; ja
- b) uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevat menettelyt hoidetaan tehokkaasti asian käsittelyn jouduttamiseksi.

26 artikla

Uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevia menettelyjä hoitavat selvittäjät

- 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - a) lainkäyttö- tai hallintoviranomaisen uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskeviin menettelyihin määräämät selvittäjät saavat asianmukaisen koulutuksen ja että heillä on tarvittava asiantuntemus tehtäviensä hoitamiseen;
 - b) selvittäjien kelpoisuusedellytykset sekä määräämis-, erottamis- ja eroamisen menettely ovat selkeät, läpinäkyvät ja oikeudenmukaiset;
 - c) määrättäessä selvittäjä tiettyä tapausta varten, mukaan lukien tapaukset, joihin liittyy rajat ylittäviä tekijöitä, on otettava asianmukaisella tavalla huomioon selvittäjän kokemus ja asiantuntemus sekä tapauksen erityispiirteet; ja
 - d) eturistiriitojen välttämiseksi velallisilla ja velkojilla on mahdollisuus joko vastustaa selvittäjän valintaa tai määräämistä taikka vaatia selvittäjän korvaamista.
- 2. Komissio edistää parhaiden käytäntöjen vaihtamista jäsenvaltioiden välillä koulutuksen laadun parantamiseksi kaikkialla unionissa, myös kokemusten vaihdon sekä valmiuksien kehittämismenetelmien avulla.

27 artikla

Selvittäjien valvonta ja palkkio

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaiset valvonta- ja sääntelymekanismit sen varmistamiseksi, että selvittäjien toimintaa valvotaan tehokkaasti; tavoitteena on varmistaa, että he tarjoavat palvelujaan tehokkaasti ja pätevästi ja että se tapahtuu puolueettomasti ja riippumattomasti suhteessa asianosaisiin. Näiden mekanismien on käsitettävä myös toimenpiteet niiden selvittäjien vastuun osalta, jotka ovat laiminlyöneet velvollisuutensa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot niistä viranomaisista tai elimistä, jotka huolehtivat selvittäjien valvonnasta, ovat julkisesti saatavilla.
3. Jäsenvaltiot voivat kannustaa selvittäjiä laatimaan käytännesääntöjä ja noudattamaan niitä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että selvittäjien palkkioihin sovelletaan sääntöjä, jotka ovat johdonmukaiset menettelyjen tehokkaan toteuttamisen tavoitteen kanssa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on asianmukaiset menettelyt palkkiota koskevien kiistojen ratkaisemiseksi.

28 artikla

Sähköisten viestintävälineiden käyttö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevissa menettelyissä menettelyn osapuolet, selvittäjä ja lainkäyttö- tai hallintoviranomainen voivat suorittaa sähköisiä viestintävälineitä käyttäen, myös rajat ylittävissä tilanteissa, vähintään seuraavat toimet:

- a) saatavien ilmoittaminen;
- b) uudelleenjärjestely- tai takaisinmaksuohjelmien toimittaminen;
- c) ilmoitusten toimittaminen velkojille;
- d) riitauttamisten esittäminen ja muutoksenhaku.

V OSASTO

UUDELLEENJÄRJESTELYÄ, MAKSUKYVYTÖMYYYTTÄ JA VELOISTA VAPAUTTAMISTA KOSKEVIEN MENETTELTYJEN SEURANTA

29 artikla

Tiedonkeruu

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä ja koottava vuosittain kansallisella tasolla tiedot uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevista menettelyistä jaoteltuina menettelytyypin mukaan ja annettava vähintään seuraavat tiedot:
 - a) haettujen tai aloitettujen menettelyjen lukumäärä, jos aloittamisesta säädetään kansallisessa lainsäädännössä, ja vireillä olevien tai lopetettujen menettelyjen määrä;
 - b) menettelyjen keskimääräinen kesto hakemuksen jättämisestä tai menettelyn aloittamisesta, jos aloittamisesta säädetään kansallisessa lainsäädännössä, menettelyn lopettamiseen saakka;
 - c) muiden kuin d alakohdan mukaisesti vaadittujen menettelyjen lukumäärä jaoteltuina tulosten tyypin mukaan;
 - d) niiden uudelleenjärjestelymenettelyjä koskevien hakemusten lukumäärä, joita ei otettu käsiteltäviksi, jotka hylättiin tai jotka peruutettiin ennen menettelyn aloittamista.
2. Jäsenvaltioiden on kerättävä ja koottava vuosittain kansallisella tasolla tiedot niiden velallisten lukumäärästä, joihin sovellettiin uudelleenjärjestelymenettelyä tai maksukyvyttömyysmenettelyä ja joilla oli kolmen vuoden aikana ennen hakemuksen toimittamista tai tällaisten menettelyjen aloittamista, jos tällaisesta aloittamisesta säädetään kansallisessa lainsäädännössä, uudelleenjärjestelyohjelma, joka oli vahvistettu II osaston täytäntöönpanevassa aiemmassa uudelleenjärjestelymenettelyssä.

3. Jäsenvaltiot voivat kerätä ja koota vuosittain kansallisella tasolla tiedot
 - a) kunkin tyyppisen menettelyn keskimääräisistä kustannuksista;
 - b) keskimääräisestä takaisinperintäasteesta vakuusvelkojen ja vakuudettomien velkojen osalta ja tilanteen mukaan muun tyyppisten velkojen osalta;
 - c) niiden yrittäjien lukumäärästä, jotka 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen menettelyn läpi käytyään ovat perustaneet uuden yrityksen;
 - d) uudelleenjärjestely- ja maksukyvyttömyysmenettelyihin liittyvien menetettyjen työpaikkojen lukumäärästä.
4. Jäsenvaltioiden on jaoteltava 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettut tiedot sekä tilanteen mukaan 3 alakohdassa tarkoitettut tiedot, jos ne ovat käytettävissä, seuraavasti:
 - a) niiden velallisten koko, jotka eivät ole luonnollisia henkilöitä;
 - b) ovatko uudelleenjärjestelyä tai maksukyvyttömyyttä koskevien menettelyjen velalliset luonnollisia vai oikeushenkilöitä; ja
 - c) koskeeko veloista vapauttamiseen johtava menettely ainoastaan yrittäjiä vai kaikkia luonnollisia henkilöitä.
5. Jäsenvaltiot voivat kerätä ja koota 1–4 kohdassa tarkoitettuja tietoja otantatekniikalla, jossa on varmistettu, että otokset ovat edustavia koon ja monipuolisuuden näkökulmasta.
6. Jäsenvaltioiden on kerättävä ja koottava 1, 2, 4 ja tilanteen mukaan 3 kohdassa tarkoitettut tiedot kokonaisilta kalenterivuosilta, jotka päättyvät kunakin vuonna 31 päivänä joulukuuta, 7 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäännösten soveltamispäivää seuraavasta ensimmäisestä kokonaisesta kalenterivuodesta alkaen. Tiedot on toimitettava komissiolle vakimuotoisella tietolomakkeella vuosittain viimeistään sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden 31 päivänä joulukuuta, jolta tiedot on kerätty.
7. Komissio vahvistaa tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettun tietolomakkeen täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
8. Komissio julkaisee 6 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot verkkosivustollaan niin, että ne ovat saatavilla helposti ja käyttäjäystävällisesti.

30 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

Suhde muihin säädöksiin ja kansainvälisiin välineisiin

1. Seuraavia säädöksiä sovelletaan tästä direktiivistä riippumatta:
 - a) direktiivi 98/26/EY;
 - b) direktiivi 2002/47/EY; ja
 - c) asetus (EU) N:o 648/2012.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta varojen suojaamista koskeviin vaatimuksiin, jotka on asetettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/2366 ⁽²⁴⁾ säädetyille maksulaitoksille ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/110/EY ⁽²⁵⁾ säädetyille sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille.

3. Tämä direktiivi ei vaikuta liikkuvaan kalustoon kohdistuvista kansainvälisistä vakuusoikeuksista tehdyn yleissopimuksen ja siihen liitetyn, lentokalustoon liittyviä erityiskysymyksiä koskevan pöytäkirjan, jotka allekirjoitettiin Kapkaupungissa 16 päivänä marraskuuta 2001 ja joiden osapuolia jotkin jäsenvaltiot ovat tämän direktiivin hyväksymisajankohtana, soveltamiseen.

32 artikla

Direktiivin (EU) 2017/1132 muuttaminen

Lisätään direktiivin (EU) 2017/1132 84 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on poikettava siitä, mitä säädetään 58 artiklan 1 kohdassa, 68 artiklassa, 72, 73 ja 74 artiklassa, 79 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 80 artiklan 1 kohdassa ja 81 artiklassa, siltä osin ja niin kauan kuin tällainen poikkeaminen on tarpeen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2019/1023 (*) säädettyjen ennaltaehkäisevää uudelleenjärjestelyä koskevien puitteiden käyttöön ottamiseksi.

Ensimmäinen alakohta ei rajoita osakkeenomistajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1023, 20 päivänä kesäkuuta 2019, ennaltaehkäiseviä uudelleenjärjestelyjä koskevista puitteista, veloista vapauttamisesta ja elinkeinotoiminnan harjoittamiskiellosta sekä toimenpiteistä uudelleenjärjestelyä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevien menettelyjen tehostamiseksi sekä direktiivin (EU) 2017/1132 muuttamisesta (direktiivi uudelleenjärjestelystä ja maksukyvyttömydestä) (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 18).”

33 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2026 ja sen jälkeen viiden vuoden välein tämän direktiivin soveltamista ja vaikutuksia koskevan kertomuksen, jossa käsitellään myös ryhmien muodostamista ja äänestysääntöjä muita heikommassa asemassa olevien velallisten, kuten työntekijöiden, osalta. Kyseisen arvioinnin perusteella komissio antaa tarvittaessa säädösehdotuksen, jossa tarkastellaan tarvetta toteuttaa lisätoimia uudelleenjärjestelyjä, maksukyvyttömyyttä ja veloista vapauttamista koskevan oikeudellisen kehyksen lujittamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi.

34 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2021, lukuun ottamatta 28 artiklan a, b ja c alakohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä, jotka on annettava ja julkaistava viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2024 ja 28 artiklan d alakohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä, jotka on annettava ja julkaistava viimeistään 17 päivänä heinäkuuta 2026. Niiden on välittömästi toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 17 päivästä heinäkuuta 2021 alkaen, lukuun ottamatta 28 artiklan a, b ja c alakohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä, joita on sovellettava 17 päivästä heinäkuuta 2024 alkaen, ja 28 artiklan d alakohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä, joita on sovellettava 17 päivästä heinäkuuta 2026 alkaen.

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

2. Edellä 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot, joilla on erityisiä vaikeuksia tämän direktiivin täytäntöönpanossa, voivat pidentää 1 kohdassa säädettyä täytäntöönpanojaksoa enintään yhdellä vuodella. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle siitä, että niiden on turvauduttava mahdollisuuteen pidentää täytäntöönpanojaksoa, viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2021.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

35 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

36 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA
